NR 33
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

LEES IN DIT NUMMER

ALLES WAT JE WETEN MOET OVER DE OLYMPISCHE SPELEN TE ROME

L. & F. FUNCKEN.

IN VERBAND MET DE OLYMPISCHE SPELEN

WAT PIERRE DE COUBERTIN OVER DE SPORT DACHT

Sport is geen luxe, geen activiteit voor de leegloper en ook geen fysieke compensatie voor geestesarbeid. De sport is voor ieder mens een bron van innerlijke perfectie.

Zichzelf leren kennen, leiden, overwinnen : eeuwige schoonheid van de sport.

De arbeid is een universele wet, de inspanning is de hoogste vreugde. Het succes is geen doel, maar een middel om nog hoger te mikken.

Men kan wat men wil op voorwaarde dat men het hardnekkig en taai wil.
De hoogste vreugde is niet die welke men smaakt, maar die welke men geeft.

Om anderen goed te leiden moet men steeds wantrouwig blijven tegenover zichzelf en zulks nooit laten merken.

In de moderne wereld kan de Olympiade een school zijn van adel, van grote morele waarde zowel als een school van uithoudingsvermogen, wilskracht en energie.

« Citius, altius, fortius », steeds sneller, steeds hoger, steeds sterker, de leuze van al diegenen die records willen breken.

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

ANTOINE GOOSSENS, Klein Holland, 7, Londerzeel, is 17 jaar en zou graag corresponderen in het Frans of in het Engels met jongens uit alle landen (behalve Nederland en België). Antoine doet aan sport en houdt veel van muziek.

BERT KRUIT, Groepstraat, 57A, Rotterdam 20, zoekt correspondenten uit om het even welk land.

ROSINE BRAECKMANS, Autolei, 128-130, Wommelgem, zou graag briefwisselen met een meisje uit Engeland of Frankrijk.

JEAN-PAUL LAUWERIER, Zonnestraat, 203, Ronse, wil corresponderen met een jongen van 16 à 17 jaar, in het Nederlands, Frans of Engels, liefst uit Zwitserland, Nederland of Australië.

GEDRAAG JE JE ALS EEN VOLWASSEN MENS ?

ER zijn kinderen die ouder zijn dan hun leeftijd, die steeds met overleg handelen en die weten wat redelijkheid is. Zij gedragen zich als volwassen mensen. Behoor jij tot deze categorie ?

JA NEEN

1. Beken je makkelijk je ongelijk ? ... ...
2. Ben je er van overtuigd dat je nog lang niet alles weet ? ... ...
3. Kan je je wispelturigheid bedwingen ? ... ...
4. Kan je een ruime poos rustig op een stoel blijven zitten ? ... ...
5. Je weet niet wat pruilen is ? ... ...
6. Je hebt niet graag dat men je beklaagt wanneer je ziek bent ? ... ...
7. Je kan je zeer goed in andermans plaats stellen ? ... ...
8. Je hebt het afgeleerd — mocht je deze gewoonte ooit gehad hebben — voortdurend je schouders op te halen ? ... ...
9. Je bent er van overtuigd dat je geen onbegrepen stakkerd bent ? ... ...
10. Men mag je een verantwoordelijke taak toevertrouwen ? ... ...
11. Je schrijft je mislukkingen niet meer toe aan een onrechtvaardigheid ? ... ...
12. Het werk dat je begint maak je ook af ? ... ...
13. Je bent mild in je kritiek, je bent begrijpend en toegevend ? ... ...
14. Je kan heel alleen een beslissing treffen ? ... ...
15. Je weet dat men je niet verwijt uit liefdeloosheid maar omdat men werkelijk met je begaan is ? ... ...

Totaal : ... ...

ANTWOORDEN :

15 JA : Jij bent inderdaad ouder dan je leeftijd. Men mag en men moet je behandelen als een volwassen man.

10 tot 14 JA : Je bent verstandig en redelijk. Bravo !

5 tot 9 JA : Je bent op de goede weg.

1 tot 4 JA : De fouten en de kwaliteiten die eigen zijn aan je leeftijd kan men weervinden in je reacties.

NUL : Je gedraagt je nog als een kind, soms zelfs als een baby !

PALMARES VAN DE OLYMPISCHE MARATHON

JAAR	STAD	OVERWINNAAR	NATIONALITEIT	AFSTAND	TIJD
1896	Athene	LOUYS	Griekenland	40 km	2 u. 58' 50"
1900	Parijs	THEATO	Frankrijk	40 km 260	2 u. 59' 45"
1904	St. Louis	HICKS	Ver. Staten	40 km	3 u. 28' 53"
1908	Londen	HAYES	Ver. Staten	42 km 263	2 u. 55' 18"
1912	Stockholm	MAC ARTHUR	Zuid Afrika	40 km 200	2 u. 36' 54" 8/10
1920	Antwerpen	KOHLEMAINEN	Finland	42 km 750	2 u. 32' 36" 4/5
1924	Parijs	STENROSS	Finland	42 km 195	2 u. 41' 22" 3/5
1928	Amsterdam	EL OUAFI	Frankrijk	42 km 195	2 u. 32' 57"
1932	Los Angeles	ZABALA	Argentinië	42 km 195	2 u. 31' 36"
1936	Berlijn	SON	Japan	42 km 195	2 u. 29' 19" 2/10
1948	Londen	CABRERA	Argentinië	42 km 195	2 u. 34' 56"
1952	Helsinki	ZATOPEK	Tsjechoslov.	42 km 195	2 u. 33' 03"
1956	Melbourne	MIMOUN	Frankrijk	42 km 195	2 u. 25'

JARI en

Op hun doorreis te Brussel gaan Jari en Jimmy naar het cirk

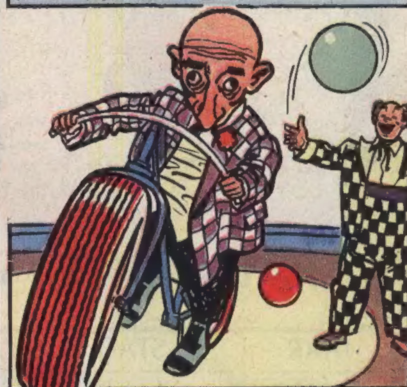

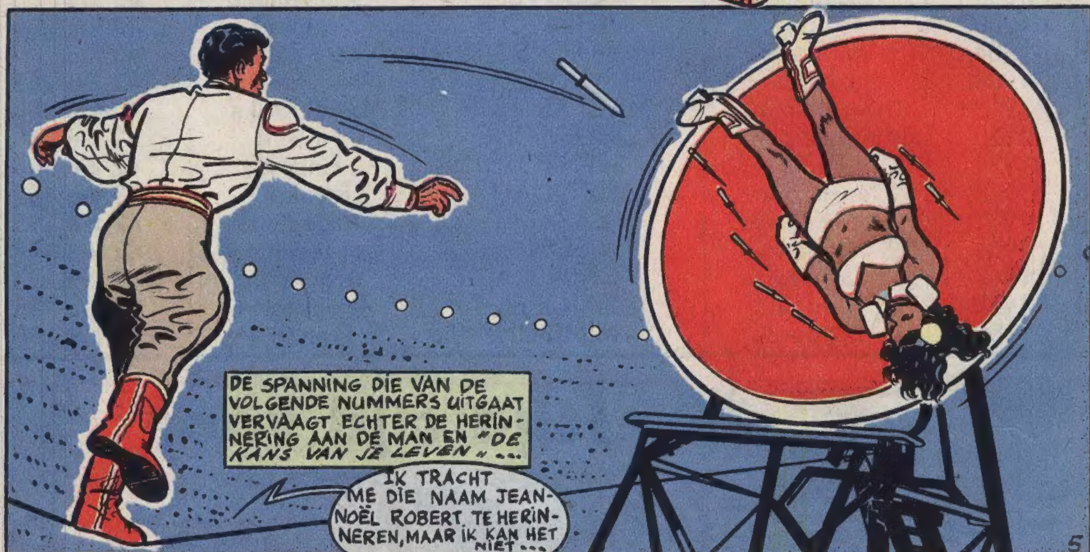

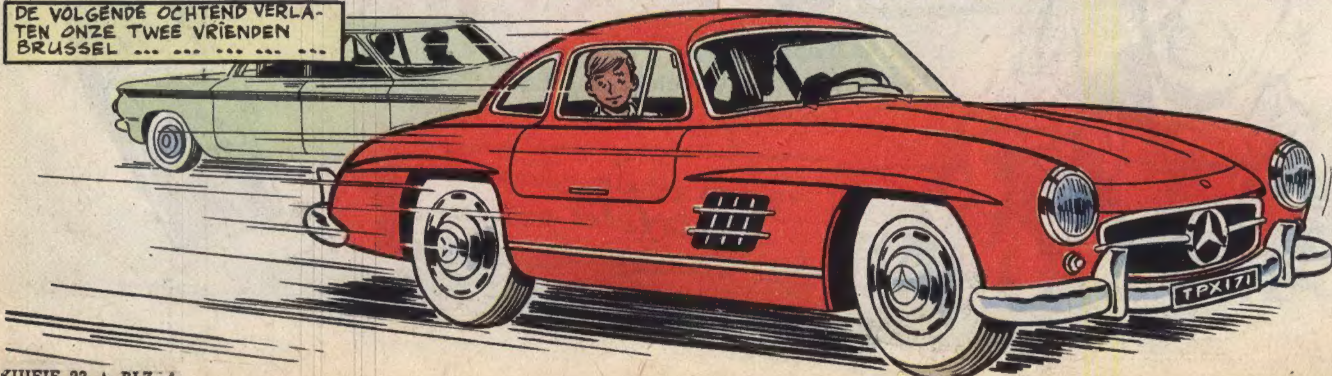

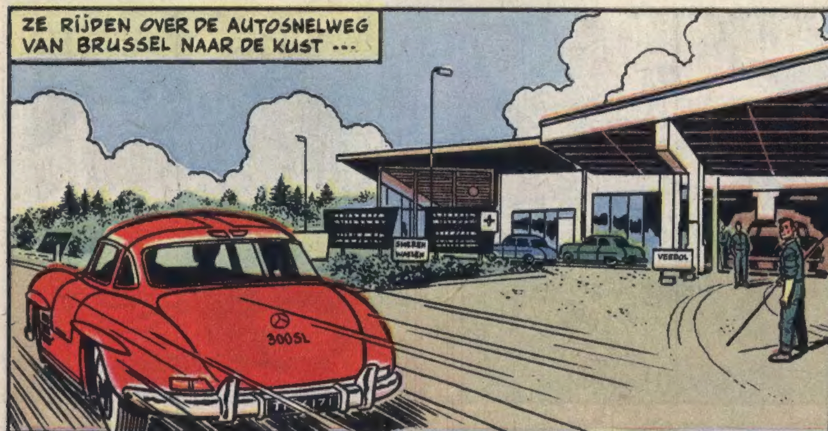

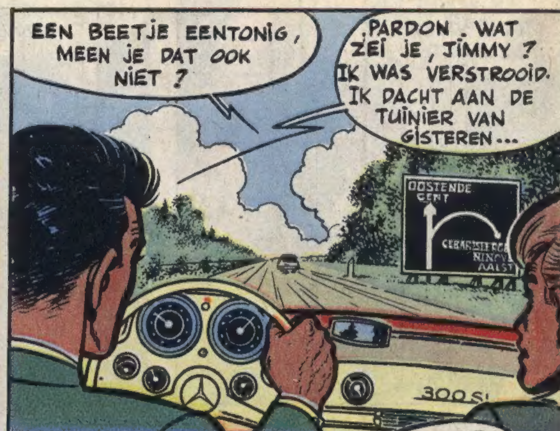

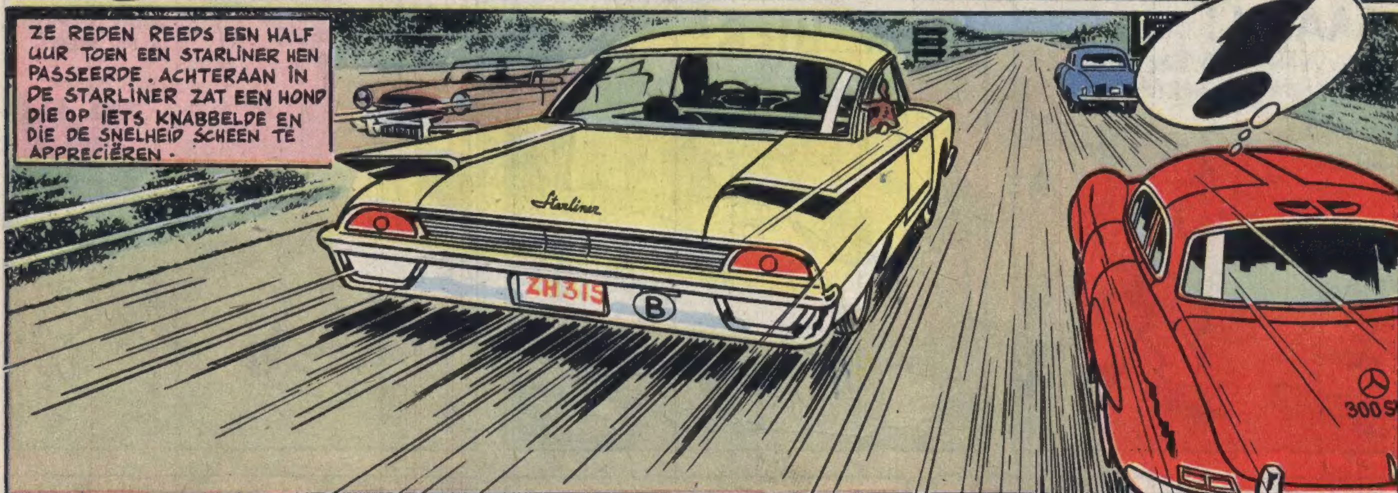
het PLAN Z

DOOR RAYMOND REDING

... zijn getuige van een spannende quiz « Alles of Niets »

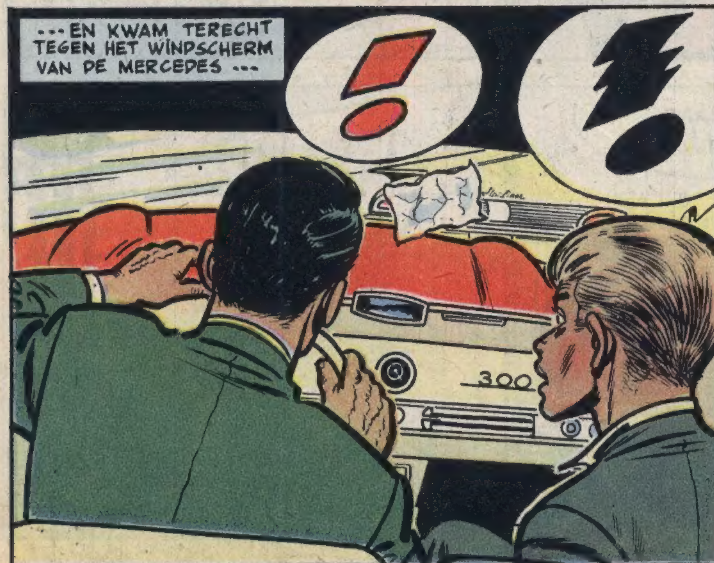

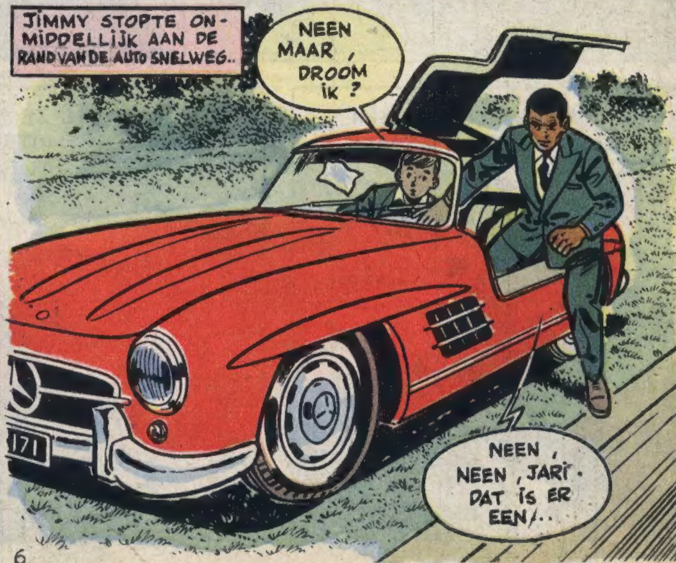

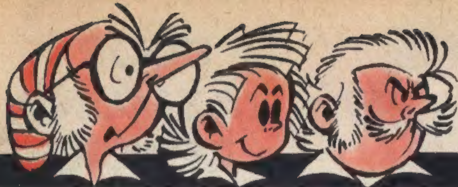

6

(Wordt voortgezet.)

VERDWENEN i...

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAAT...

In het kasteel, waar het monster van Tohac...

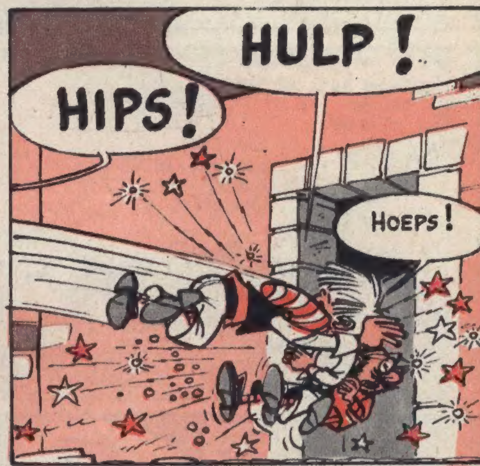

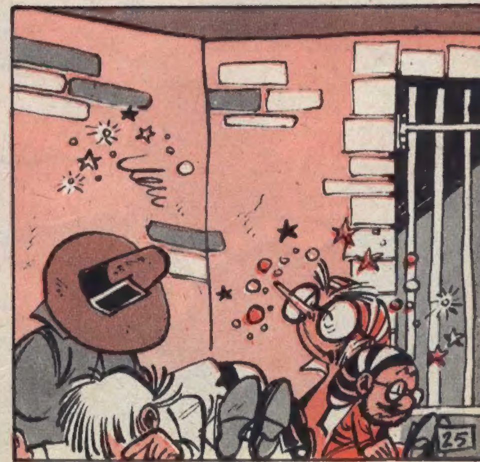

TOHACOCO

'Door Mittéï

OL EN DROOGSTOPPEL

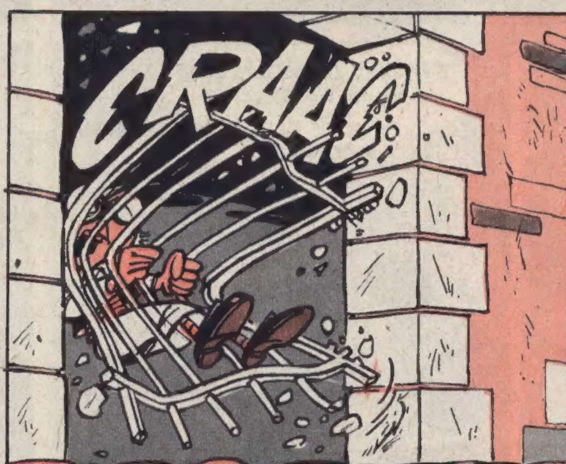
h schuil houdt, weerklinkt een noodkreet.

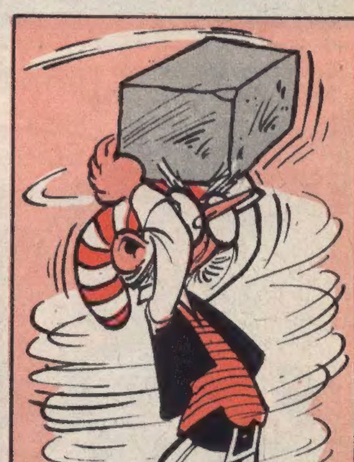

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKEN

Onze vrienden varen naar Spanje

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

...n boot wordt geramd door een galei.

(Wordt voortgezet.)

ROCK DERBY IN

De POPPEN

Er werd alweer een Peruviaanse pop gestole

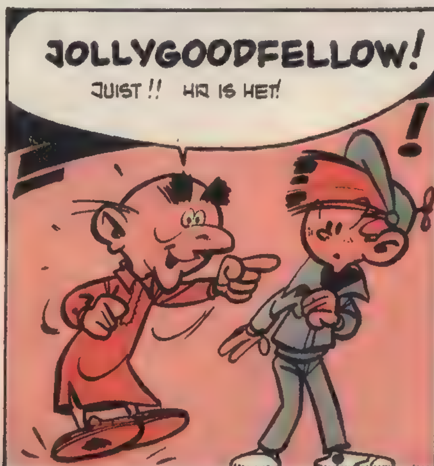
DIEVEN

politie verdenkt Rock Derby...

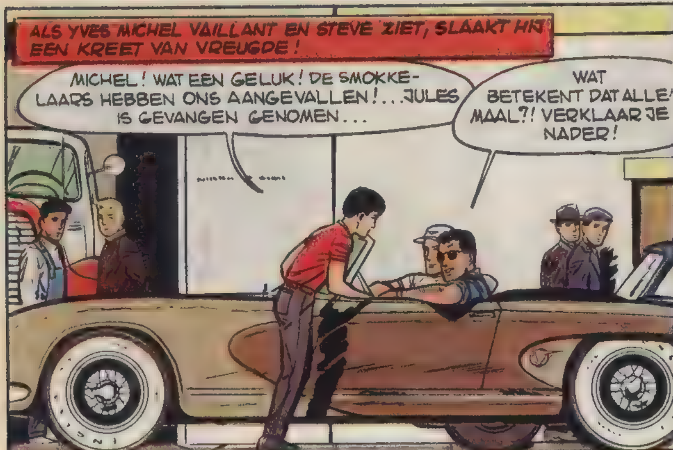

(Wordt voortgezet.)

TOCHT DOO

Jules en Yves ontdekken dat Régis en zijn helpers wapens smokkelen en dat zijzelf gemengd z

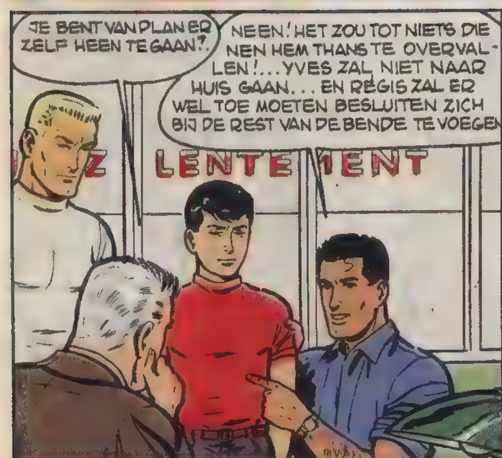

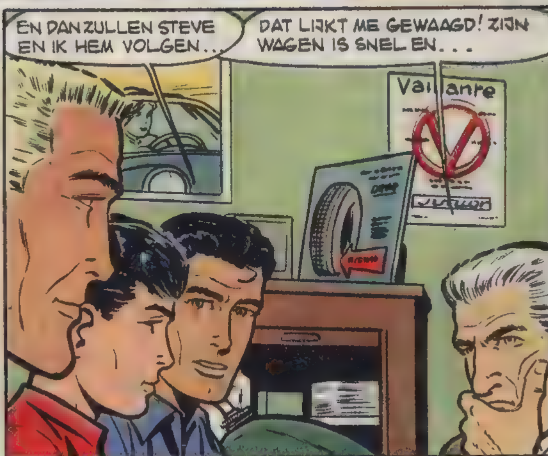

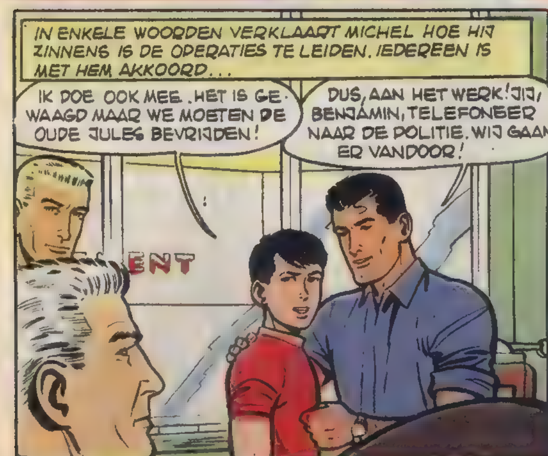

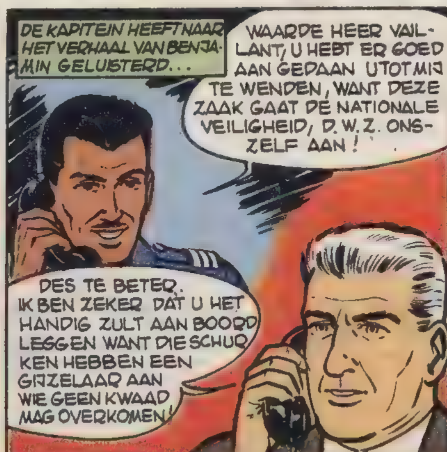

R DE NACHT

ie gevaarlijke zaak. Jules wordt gevangen genomen door de bende, Yves kan ontsnappen

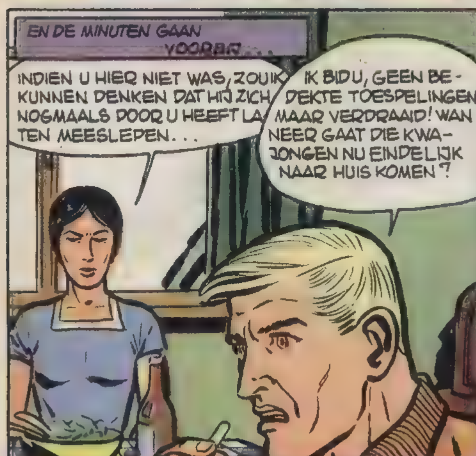

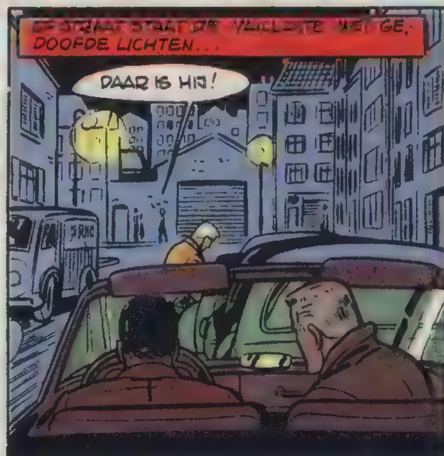

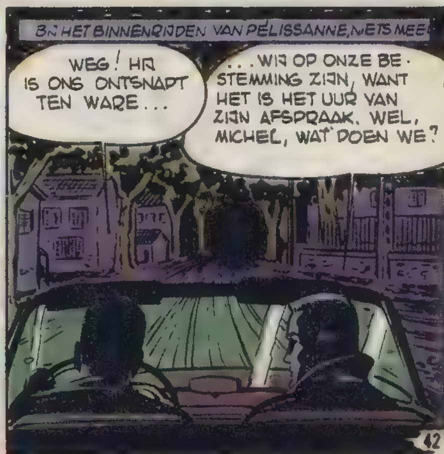

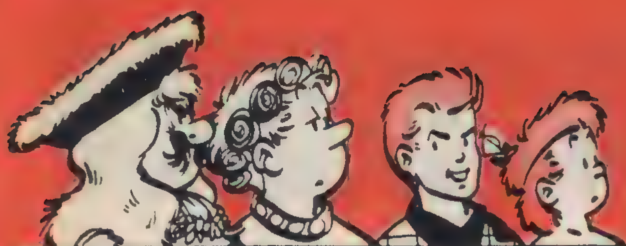

(Wordt voortgezet.)

BUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

CHICK BILL en zijn vrienden in :

RATTEN

NOG ENKELE SECONDEN EN DAN . . .
CH. . . CHEF! KIJK DAAR EENS!
DRIJVENDE BOOMSTAMMEN! NU ZIJN WE ER AAN!

KRAAAASH!

GLUB. . HULP . . .

FLATSJ! BOM!

VERDUIVELD! DOG BULL!

EN NU EEN PLEKJE VINDEN TUSSEN DIE BOOMSTAMMEN . . .

LAAT DIE ZAK LOS, ZEG IK JE!
NEEN! BLUB!
?
29

VERGIF!

De ballon van Kid Ordinn en Dog Bull kwam terecht op een ijsschots. Helaas, de ijsschots smelt zienderogen...

door TIBET - Scenario : GREG

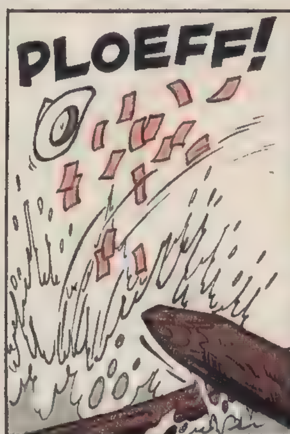

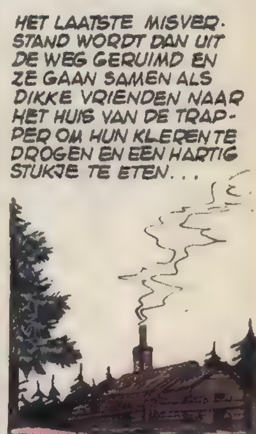

EN NU HERLEES JE RATTENVERGIF... SLA DE TEKST VAN RATJETOE NIET MEER OVER, WANT DANK ZIJ KID ORDINN HEB JE NU TWEE VERHALEN IN ÉÉN...

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: AL UDERZO TEKST: R. GOSCINNY

Hoempa-Pa en Hubert hebben het spoor gevonden van de paardendief en zetten hem na.

KIJK, DIE TWEE WAREN IN DE POSTKOETS. ZIJ VERDROEGEN DE REIS BLIJKBAAR OOK NIET!... EN NOCHTANS ZIJN ZIJ GEEN LEGHENNEN!

IK ZIE SPOREN...

SNIFF! SNIFF!

SNIFF! SNIFF! NEEN IK RUIK WERKELIJK NIETS...

MIJN BROEDER MOET ZO STIL ZIJN ALS EEN GEROOKTE ZALM!

SNIFF! SNIFF! SNIFF!

EN MIJN BROEDER MOET UITKIJKEN!

ALLE DONDERS! HET WIT PAARD!

STILTE! DAT NANABOSHO, HET GROOT KONIJN, ME IN EEN HAAS VERANDERT ALS DIT ZAAKJE NIET VERKEERD AFLOOPT... VLUG NAAR ONZE BROEDERS PAARDEN!

POK!

HIHIHOHOHAHAHAHIHI

ONZE PAARDEN ZIJN VERDWENEN!

WIJ HEBBEN ONS IN DE LUREN LATEN LEGGEN ALS PAPOOSES!

(Wordt voortgezet.)

Familiefoto's... van een ongewone soort ! De kinderen zelf zijn gekleed zoals de Indianen. Wat de ouders betreft, je kan zelf oordelen over de weelderige pracht van hun kleding ! Men kan waarlijk moeilijk geloven dat het hier om « Bleekgezichten » gaat !...

INDIANEN

EN BLEEKGEZICHTEN

NEEN, deze prachtige foto's van Indianen werden niet genomen in een Amerikaans of Canadees reservaat, maar eenvoudig... in Duitsland. Dit land telt inderdaad meer dan zes « Indianenclubs », zowel voor ouderen als voor jongeren, die allen sprankelen van dynamisme en overlopen van aktiviteit !

Het gaat hier om een zeer ernstig tijdverdrijf ! Een klein detail zal je hiervan overtuigen : om toegelaten te worden tot een van deze verenigingen dient eén examen afgelegd te worden. Een examen dat handelt over de geschiedenis van de Indianen en de Far West !...

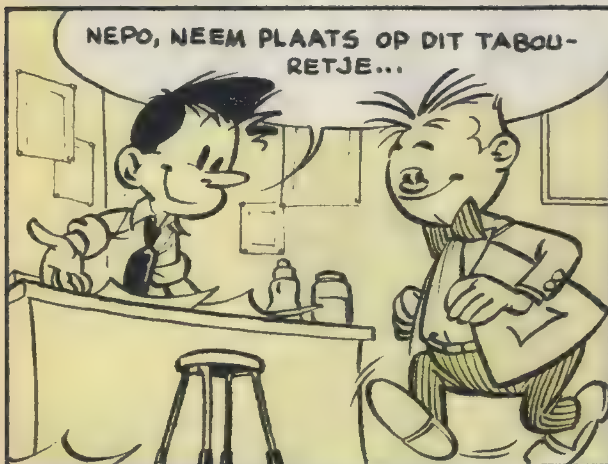
Kom mee naar blz. 20

SPEL en VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

BOB BINN

1. PUNTEN VAN OVEREENKOMST

6 PUNTEN

NEPO heeft me niet veel geholpen. Ik hoop dat hij volgende week beter zijn best zal doen. Dit is dan het eerste spelletje van de week : zoek twee punten van overeenkomst tussen de personages die hier telkens paarsgewijze zijn afgebeeld. Voorbeeld : Michel Vaillant en Dan Cooper. Eerste punt van overeenkomst : ze dragen alle twee een helm. Zo doe je voor ieder paar figuren.

2. ZOEK HET WAAROM

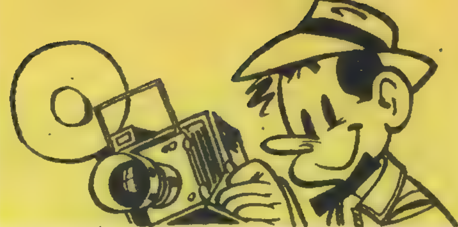
10 PUNTEN

Deze geschiedenis is echt gebeurd. Op het einde van mijn verhaal stel ik je een vraag. Indien je goed oplet kan je ze beslist beantwoorden.
De directeur van een fabriek had een nachtwaker die Oscar heette, een brave, eerlijke man van ongeveer zestig jaar. Op een morgen kwam Oscar zeer opgewonden het kantoor van de directeur binnen en zei :
— Baas, ik heb vernomen dat u hedennamiddag het vliegtuig naar New York neemt.
— Ja, dat is zo, Oscar.
— Neem het niet ! Stel u voor dat ik vorige nacht gedroomd heb dat dit vliegtuig verongelukte en in mijn nachtmerrie zag ik doden. Geen enkele passagier had het ongeluk overleefd !
De directeur lachte eerst, maar bij nader toezien meende hij toch dat het best was naar de raad van Oscar te luisteren. Hij stelde dus zijn reis naar New York uit. Dit was maar best ook, want het vliegtuig viel in zee en alle passagiers kwamen om. De directeur ontbood Oscar en zei hem :
— Oscar, je hebt me het leven gered. Ik dank je. Je krijgt een mooie beloning, maar ik ben verplicht je te ontslaan !

VRAAG : Waarom kreeg Oscar zijn ontslag als nachtwaker ?

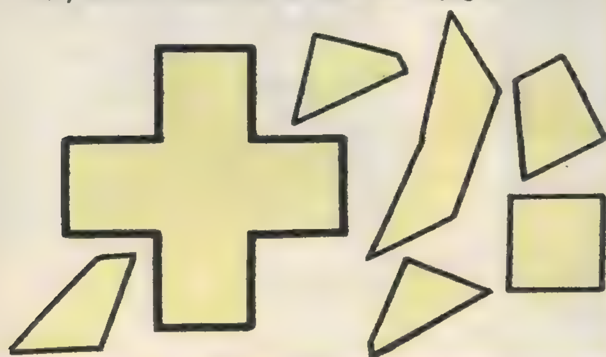
Nepomucenus

3. MAAK HET KRUIS

5 PUNTEN

Een klein beetje meetkunde. Je hebt hier een wit kruis en kleine, zwarte veelhoeken. Hoe moet je de vijf zwarte veelhoeken in het kruis plaatsen, zodanig dat ze er allemaal in gaan, het kruis bedekken, maar de vorm van dit kruis niet wijzigen ?

4. HET HOEKJE VAN DE FOTOGRAAF

10 PUNTEN

Enkele weken geleden heb ik gevraagd leuke kiekjes op te sturen. Ik kreeg een hele reeks interessante foto's en ik publiceer heden die welke naar mijn mening de origineelste zijn. Om de zaak voor alle lezers interessant te maken stel ik een spelletje voor. In de zes foto's zie je dieren die je kent :

1. Geef het totaal aantal dieren van de zes foto's;

Zeeleeuw : Ch. Deckers, Antwerpen.
Damhert : Herman Daans, Mechelen.
Stekelvarken : Robert Janssens, Brussel 18.
De geit : Michèle Henry.
Kat en vogel : van een onbekende reporter-fotograaf.
Kat en goudvisje : van een onbekende reporter-fotograaf.

HOEVEEL PUNTEN HEB JE ?

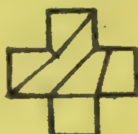
Van 26 tot 31 punten : Puik geantwoord !
Van 20 tot 25 punten : Zeer goed !
Van 14 tot 19 punten : Goed !
Minder dan 15 punten : Je kan beter !

OPLOSSINGEN

1. Punten van overeenkomst : a) Vaillant en Cooper dragen beiden een helm en hebben zwart haar.
b) Clifton en Hardmans roken beiden een pijp en hebben een snor.
c) Felix en Spaghetti hebben beiden zwart haar en dragen een strikdasje.

2. De directeur ontslaat Oscar omdat hij gedroomd heeft 's nachts. Dus slaapt hij in plaats van te waken !

3. Zo moesten de zwarte veelhoeken in het kruis geplaatst worden :

4. Er zijn in het totaal 12 dieren : 2 katten, 1 geit, 4 schapen, 1 goudvisje, 1 stekelvarken, 1 damhert, 1 zeeleeuw, 1 parkiet.

Ter gelegenheid van het Karl May-festival werd een Indianenkamp in de omgeving van Dusseldorf opgericht. Bewonder de prachtige versieringen van de Indianententen, die waarachtig museumstukken zijn !...

Gevecht met de tomahawk tussen een cowboy

INDI

EN BLEEK

VERVOLG VAN

Een jonge cowboy oefent met de lasso : crinolines maken is een hele kunst !... Het spreekt vanzelf dat er heel wat toeschouwers rond hem geschaard staan !

Bovendien moet ieder lid van een Indianenclub een kostuum — Indianen — of cowboy kostuum — bezitten en dit moet getrouw volgens de originele exemplaren gemaakt zijn. Bovendien slagen sommigen er in zich ten koste van grote uitgaven authentieke bijbehorigheden als colts-revolvers en sporen uit de XIX[e] eeuw, arendspluimen en berentanden en wat weet ik al aan te schaffen...

Deze Indianenclubs hebben een regelmatige aktiviteit, die ieder jaar bekroond wordt met een groot... Indiaans feest : het Karl May-festival, waarvan bijgaande foto's een overzicht bieden.

Karl May is in zekere zin de Duitse Fenimore Cooper : een beroemde schrijver die talrijke sensationele romans over de Roodhuiden en de Far West geschreven heeft. De twee helden, die men in bijna al zijn boeken terugvindt, zijn een Indiaan, Winnitou, en een Blanke, die van

...en een Indiaan. Niet ernstig, welteverstaan !...

Ontmoeting tussen Davy Crokett en « Valkenoog », getooid met het pluimenkapsel van opperhoofd en zijn groot-ornaat-kostuum.

...ANEN

...GEZICHTEN

...BLADZ. 17

Oefeningen in het boogschieten : wat een vreugde aldus Indiaantje te spelen !

de Indianen houdt, hen telkenmale verdedigt en het des te doeltreffender doet daar hij sterk is als een leeuw, listig als een Apache en tevens een opmerkelijk schutter is. Zijn naam, of liever zijn bijnaam is Old Shatterhand. Die romans heb ik toen ik je leeftijd had verslonden !

Het Karl May-festival heeft dit jaar te Dusseldorf, of beter in de omgeving van deze stad, plaats gehad. Het heeft zoals steeds aanleiding gegeven tot onverbiddelijke maar niettemin vriendschappelijke gevechten tussen de clubs met de lasso, de boog, de revolver, enz... De winnende club heeft de zozeer begeerde beker gewonnen, die zij tot volgend jaar zal mogen behouden. Haar leden geraken niet uitverteld over de wijze waarop en ten koste van welke heldendaden zij deze beker, die zo goed het heldentijdperk van de Far West symboliseert, veroverd hebben !...

H. VANDUIN.

WANNEER DE HEERSER VAN ALASKA

KENNEN jullie de fijnste, de meest geslepen, de geduldigste visser van Alaska? Zoek niet langer — deze onvergelijkelijke visser is de heer, de heerser uit de streek, de grootste en zwaarste van alle vleesetende dieren : het is de reuzebeer van Alaska!

DE nietige kleine beer uit de Pyreneeën, die zelden de 150 kg overschrijdt, zou maar een pover figuur slaan naast dit geducht roofdier dat 2,75 m groot is en soms meer dan een ton weegt! Deze reusachtige gestalte en dit eerbiedwaardige gewicht zouden juist te wijten zijn, meent men, aan de enorme hoeveelheden forellen en zalmen die de bruine beren in de lente verslinden, wanneer deze vissen uit de Stille Oceaan het land weer opzoeken en de rivieren, stromen en meren van Alaska ervan krioelen.

De bruine reuzebeer heeft geen geperfektioneerde hengel nodig om te vissen : zijn poot volstaat! Stevig en onbeweeglijk in het water geplant op zijn twee achterste poten, houdt hij zijn kleine scherpe ogen speurend op de golvingen van de ijskoude rivier gevestigd en beloert aandachtig de zilveren streepjes die het water doorklieven. Zodra een zalm binnen zijn bereik voorbijzwemt, schiet zijn zware poot met de snelheid van een weerlicht uit en de vijf klauwen — ter grootte van een vinger — vellen de zalm letterlijk als een harpoen! De beer haalt dan zijn prooi op de oever, onverschillig voor de spartelingen van het arme dier, en het festijn begint... Het is voor de bruine beer kinderspel een zalm van 15 of 20 kilo in zijn muil te houden : onze atleet is inderdaad in staat het lijk van een wapiti-hert van 400 kilo honderden meters ver te sleuren!

Wanneer er niets meer van de zalm overblijft, likt de heerser van Alaska zich de baard af en keert naar de rivier terug en hetzelfde spelletje begint opnieuw. Indien de zalm zeldzaam wordt, komen de zalmforellen op het menu : er gaat niets boven afwisseling van spijs om de eetlust aan te wakkeren!

Onze vissende beer, die de naam « kodiak » gekregen heeft, is de grootste van zijn soort. Samen met het eiland Kodiak vormen Alaska en de Aleoeten zijn domein. Hier leert de Kodiak aan de verwoede hengelaars, hoe men zonder stok, zonder hengel, zonder aas, zomaar « met de hand » zalmen kan vangen waarvan sommige een lengte van bij de twee meter hebben!

Wanneer de beer op zijn achterste poten staat is hij werkelijk indrukwekkend. Welke visser is zo dapper hem de zalmen en forellen, die hij handig uit het kolkende water opvist, te betwisten?

OP ZALMVANGST GAAT !..

De heerser van Alaska zoekt een geschikt plaatsje uit. Op de achtergrond vier beren, die eveneens zin hebben in zalm.

Fijn !... Een uitstekend plekje. In het ondiepe water kunnen de grote vissen niet aan zijn geoefende blik ontsnappen.

Flap !... Met een machtige en rake klauw heeft de beer een onvoorzichtige zalm gevangen, die zonder dralen op het menu zal geplaatst worden.

Met een grote zalm in de muil komt de heerser van Alaska zegevierend naar de oever toe. Lekker, zo'n verse vis !

EEN NIEUWE FILM :

DE strijd woedt in alle hevigheid. De degens slaan hard op elkaar, men hoort de hijgende ademhaling van de vechtenden. Af en toe hoort men ook een kreet van pijn en het dof geluid van een lichaan dat op de grond neervalt.

— Stop !

De doden staan op, de vechters wrijven met hun zakdoek het zweet van hun voorhoofd, de sunlights worden gedoofd...

Je hebt het reeds geraden, ik sta in het filmstudio van Saint-Maurice, te Parijs, waar André Hunebelle de kleurenfilm « Le Capitan » draait. « Le Capitan » is een beroemde roman van Michel Zevaco, die voor de film werd bewerkt door Jean Halain, Pierre Foucaud en André Hunebelle. Wie is nu eigenlijk die « Capitan » ? Hier komt een beetje geschiedenis bij kijken.

DE CAPITAN TEGEN CONCINI

De gebeurtenissen spelen zich af in het jaar 1616. Lodewijk XIII van Frankrijk is 15 jaar. In theorie is hij de souvereine heerser, maar in werkelijkheid is zijn moeder Maria de Medici de baas. Zij wenst alle macht

De hertog van Angoulême strijdt tegen Concini en... tegen Lodewijk XIII. In zijn kasteel worden geweldige degengevechten geleverd. Er vallen doden...

Het duurt lang om een film zoals « Le Capitan » te draaien. Er zijn veel repetities nodig alvorens die degengevechten haarjuist in elkaar zitten en er actie en beweging genoeg is. Hier zie je enkele figuranten en een van de technici die, tussen twee opnamen, de vloer even schoon veegt.

De Capitan, de grote held van de film, is zo soepel als een aap. Om in een zaal van het kasteel binnen te dringen, die natuurlijk gesloten is, laat hij zich aan een lang touw naar beneden glijden. Jean Marais heeft geen dubbelganger, ook de gevaarlijke stunts voert hij zelf uit.

DE HELD DIE LODEWIJK XIII REDDE !

in handen te geven van een zekere Concini, een sluwe Florentijn, die beslist geen al te zuiver geweten heeft. Gewapende benden, betaald door Concini, zaaien overal terreur. Zij stelen en plunderen. Een man grijpt zijn degen om de jonge koning te verdedigen. Men heeft hem de bijnaam de Capitan gegeven. Onnodig jullie te vertellen dat hij mooi, groot, sterk en een buitengewoon handig schermer is. Deze rol wordt vertolkt door Jean Marais. Een hele reeks fraaie schermpartijen volgen elkaar op. De Capitan wordt heimelijk in de rug gestoken, maar natuurlijk geneest hij en zal hij trouwen met een mooie jonkvrouw...

Daarmee is nog lang niet alles verteld over deze nieuwe film, maar dat is ook mijn bedoeling niet want dan roof ik een gedeelte van jullie pret !

De Capitan heeft een arme, maar trouwe gezel : Cogolin (rol die puik vertolkt wordt door Bourvil).

De Capitan wordt gewond in de strijd... Als je 't in de film ziet dan slaat de schrik je beslist om het hart. Maar hier zie je dan hoe handig men het aan boord legt opdat de vreselijke wonde er héél echt zou uitzien. Er komt een schaar aan te pas, een speciaal vernis en een penseel !

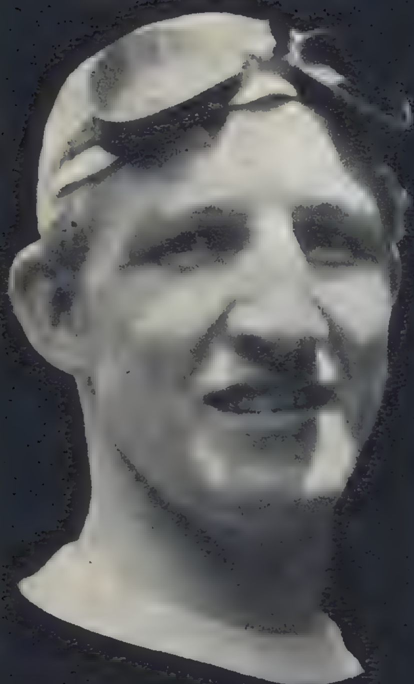

Christian Foucade speelt de rol van Lodewijk XIII. Op het ogenblik dat de geschiedenis zich afspeelt was de koning van Frankrijk vijftien jaar oud (1616).

GERRIT

DE FIETSENDE DWAAS

J'AI vu un fou pédalant. » Ik heb een fietsende dwaas gezien. Vijf en twintig jaar geleden beschreef de befaamde Franse wielerjournalist Gaston Benac op deze manier zijn verbijstering, toen hij Gerrit Schulte had gadegeslagen. De blonde jongeling uit Nederland met de harde spieren van een atleet en een jolige grijns om de wilskrachtige mond. Een man, bruisend van energie, die verzot was op zijn sport en daardoor een zot leek. Schulte is nu vier en veertig jaar. Hij fietst niet meer. Zijn afscheid op de Antwerpse wielerbaan — een paar maanden geleden — was even indrukwekkend als zijn hele carrière. Hij raasde over de baan, het publiek bracht hem staande een ovatie. De collega's drukten hem de hand; bewondering en verbazing sprak uit hun ogen. De grootste Nederlandse renner aller tijden dankte weemoedig, maar vastberaden. « Le fou pédalant » achtte de tijd rijp om zich terug te trekken. Gerrit Schulte zal bekend blijven als een legendarische figuur, een onnavolgbare pedaalridder, een toonbeeld van strijdlust en sportiviteit, van kracht en talent.

MEN mag betwijfelen of de wielersport nog ooit een renner van zulk formaat ten tonele zal voeren. De mentaliteit in de sportwereld is veel veranderd en niet in gunstige zin. Fietsende dwazen komt men niet meer tegen. « Spaar uw krachten, rijdt taktisch en profiteer van de omstandigheden », luidt het devies. Het is de zwakkeren uit het hart gegrepen en de sterken, ach, waarom zouden zij zich druk maken, waarom zouden zij hun « lucht » verspillen in een barre vlucht, een eenzame strijd voor de hoofdgroep uit ? Rustig tussen de wielen blijven en pienter zijn op het kritieke moment; zij sussen zich er mee in slaap zonder gewetensbezwaren. En na de wedren grinniken zij smalend als hen de mislukte soloritten van enkele moedigen ter ore komen : de dwazen, die denken, dat wielrennen uitsluitend een zaak is van machtige longen en stalen spieren !

FLUITEND DE BOCHT IN !

DE blonde reus Schulte was zo'n dwaas. Dwaas van geluk toen zijn vader hem slagersjongen liet worden. De hele dag fietsen, fluitend de bocht door, op de pedalen stampend om bijtijds bij de klanten te zijn, van het leven genietend op iedere rit. « Een knaap waar pit in zit », zeiden de klanten. De jonge Gerrit hield van zijn stalen ros, al was het er een met dubbeldikke banden en een onhandig zwaar stuur. Hij voelde zich barstens vol energie en een kettinghond als hij een dag niet in het zadel kwam. Vader Schulte sloeg de groeiende liefde van zijn zoon bezorgd gade. Zij leek een uitslaande brand, waarvoor geen blusmiddel te vinden zou zijn. De ervaringen van de oudste zoon Ben hadden de familie al genoeg in opschudding gebracht. Hem overkwam op de fiets het ene ongeluk na het andere en tot ieders opluchting gooide hij er ten slotte het bijltje bij neer. « En nu moet jij weer met die fratsen beginnen », baste pa tegen Gerrit. « Heb je niet begrepen, dat je met je leven gaat spelen ! ».

« UN FOU PEDALANT »

EEN jaar later seinde Gaston Bénac het geladen proza naar zijn dagblad : « In Holland zag ik Schulte, « un fou pédalant ». Men zal meer van hem horen. De geweldenaar op de fiets leefde zijn hartstocht uit in races, rijk aan opwinding. Hij kegelde alle theorieën van de uitgeslapen specialisten omver met jeugdige overmoed.

HIJ was de openbaring bij de amateurs, later bij de profs. En nimmer verloochende hij zijn stijl, in elke wedstrijd vocht hij zich naar de eindstreep met de inzet van zijn rijke energie, een tomeloos gebeuk op de pedalen. Zijn vader, die in stilte de hoop had gekoesterd Gerrit nog eens kleermaker te zien worden, wilde niet blijven mokken. Trouw vergezelde hij zoonlief naar de startplaatsen en trots bemerkte hij de opschudding, wanneer de « ontembare » het uiterst waakzame peloton uit elkaar trok als een stuk elastiek.

HOE grillig het fietsende natuurtalent ook te keer ging in de wedstrijden, waarvan hij er talloze won, in het gewone leven stelde hij zich ijzeren wetten. Nooit sterke drank en geen avond later dan tien uur naar bed. Zelfs op zaterdag en zondag week hij niet van zijn schema af. De geest heerste over het lichaam. Daardoor werd hij de renner, die over reserves beschikte, die urenlang alléén op kop tegen de wind injoeg en uitdagend de zwaarste versnelling inschakelde.

EEN RENNER ALS EEN GRANIETEN BLOK

SCHULTE trainde met een duivelse wilskracht. Als amateur op open wegen, zodra het werk was gedaan, later als prof even stelselmatig, maar nog intensiever. Terwijl de meesten der collega's genietend een kaartje legden en er een biertje bijdronken, vergde Schulte het uiterste van zijn uithoudingsvermogen en sprintcapaciteiten. Zijn verschijnen bij de wedstrijden garandeerde bijna altijd emotionele gebeurtenissen. Een rilling ging de toeschouwers door het lijf, wanneer hij de blonde haardos diep over het stuur boog, de benen in driftige cadans op en neer bewoog. Hier bewonderde men een renner als een granieten blok, wars van alle combine, van list en geslepenheid.

SCHULTE

WAS EEN GROOT KAMPIOEN

HET noodlot wilde dat de grote Schulte, die overal in het buitenland beschouwd werd als een der sterkste wegrenners, nooit de prijs in de wacht sleepte, die hij boven alles begeerde : de wereldtitel. Hij deed er steeds tevergeefs een greep naar, hoe zorgvuldig hij zich ook voorbereidde. Vele malen achtervolgde hem de pechduivel op het beslissende moment. Toen het maar niet wilde lukken, greep Schulte naar een middel, dat zijn opperste wanhoop demonstreerde. Hij gebruikte « doping », de onnatuurlijke stimulans, die de vijand is van iedere sportbeoefenaar. In Kopenhagen kwam een Schulte aan de start, die zichzelf niet was, omdat hij « doping » verafschuwde en er toch voor bezweken was. Ook ditmaal geen wereldtitel voor de Nederlander, wél een diep schuldbesef. Hij besloot van de weg over te stappen naar de baan. Het typeerde hem. Op een moment, dat andere renners hun tanende roem zouden blijven koesteren, besefte Schulte dat zijn tijd gekomen was. Een nieuwe carrière begon onder de felle schijnwerpers in de wielerpaleizen.

Zijn naam kreeg een magische klank voor de baandirekteuren, die hem onder de kontrakten bedolven. Een wereldtitel was toen ook voor hem weggelegd. In een heroïeke finale met Fausto Coppi, nu twaalf jaar geleden, werd hij te Amsterdam « de koning der achtervolgers ». Schulte bleef nog jarenlang fietsen. Hij kon het zich permitteren. Zijn onveranderde levensstijl — vroeg naar bed en geen sterke drank — stelde hem in staat met twintig jaar jongere collega's te « spelen », zoals hij altijd gewend was.

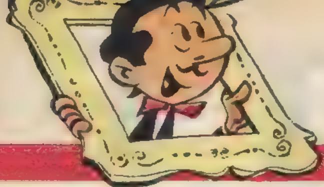
IK HEB MIJN PLICHT ALS SPORTMAN GEDAAN

EEN paar maanden geleden achtte Schulte de tijd gekomen zijn racefiets voor goed op te bergen. In het Antwerpse Sportpaleis bereidde men hem een grandioos afscheid. « Ger-riet, Ger-riet », jubelde men, toen hij een ereronde deed na zijn laatste overwinning. Enige weken later, op 21 april, vond te zijner ere een receptie plaats in het Bossche Casino, waar grootheden uit de sportwereld hem de hand kwamen drukken. Een huldigingscomité, onder leiding van de burgemeester van Den Bosch, maakte bekend, dat Schulte als eerste sportman de erepenning van de stad in zilver was toegekend. De burgervader zei : « Behalve de grootste wielrenner, die we ooit gehad hebben, is u ook een man, die de sportieve gedachte daadwerkelijk heeft uitgedragen ». Coryfeeën uit vroeger tijden, zoals Frans Slaats, Jan Pijnenburg, Gerrit Boeijen en Jefke Janssen, stonden er bij met ontroering in hun ogen. De oud-minister van defensie, ir. C. Staf, behoorde tot degenen, die de receptie bijwoonden.

GERRIT SCHULTE leek er een beetje verslagen onder. « Ik heb altijd mijn plicht als sportman gedaan en ik zou willen, dat mijn opvolgers er hetzelfde over denken. Een harde leerschool, een ijzeren tucht voor jezelf is de enige manier om iets te worden ». Nederland hoopt nog eens een tweede « dolle fietser » op de weg te krijgen.

BEN DE GRAAF

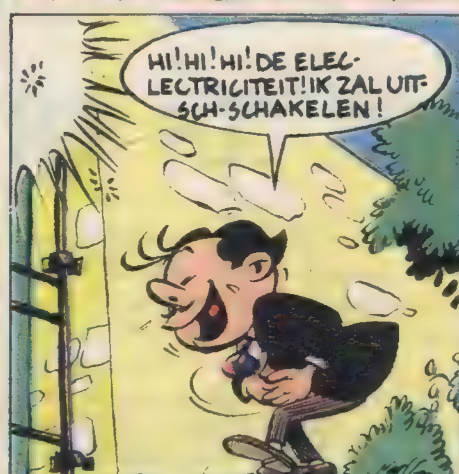

SPAGHETTI

Spaghetti vindt zijn kozijn Prosjoetto terug, die door een miljonair werd

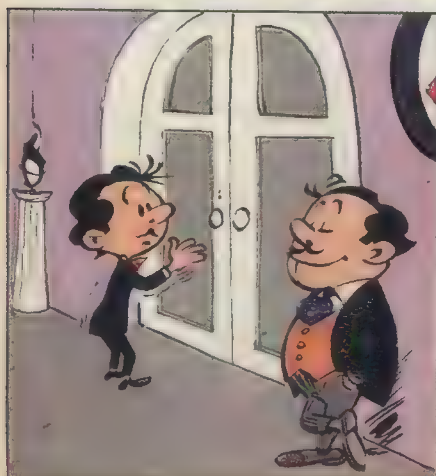

Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO ★ SCENARIO: GOSCINNY

geëngageerd om zijn kostbare verzameling schilderijen te bewaken...

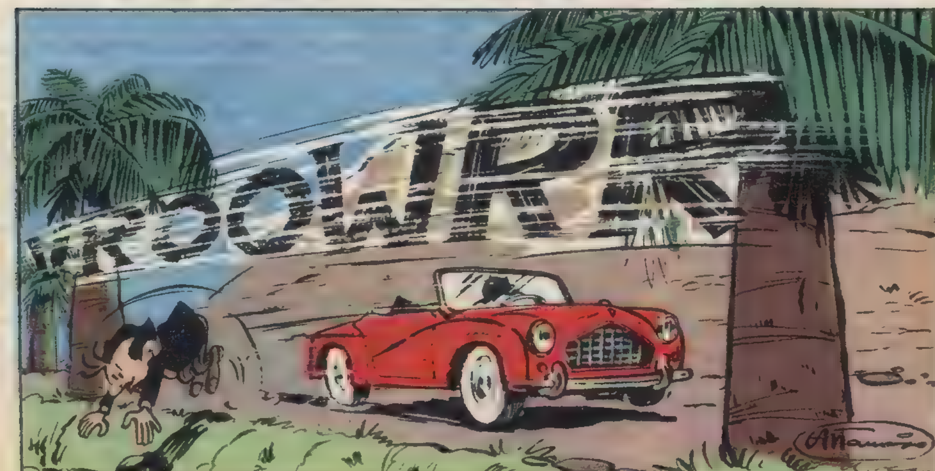

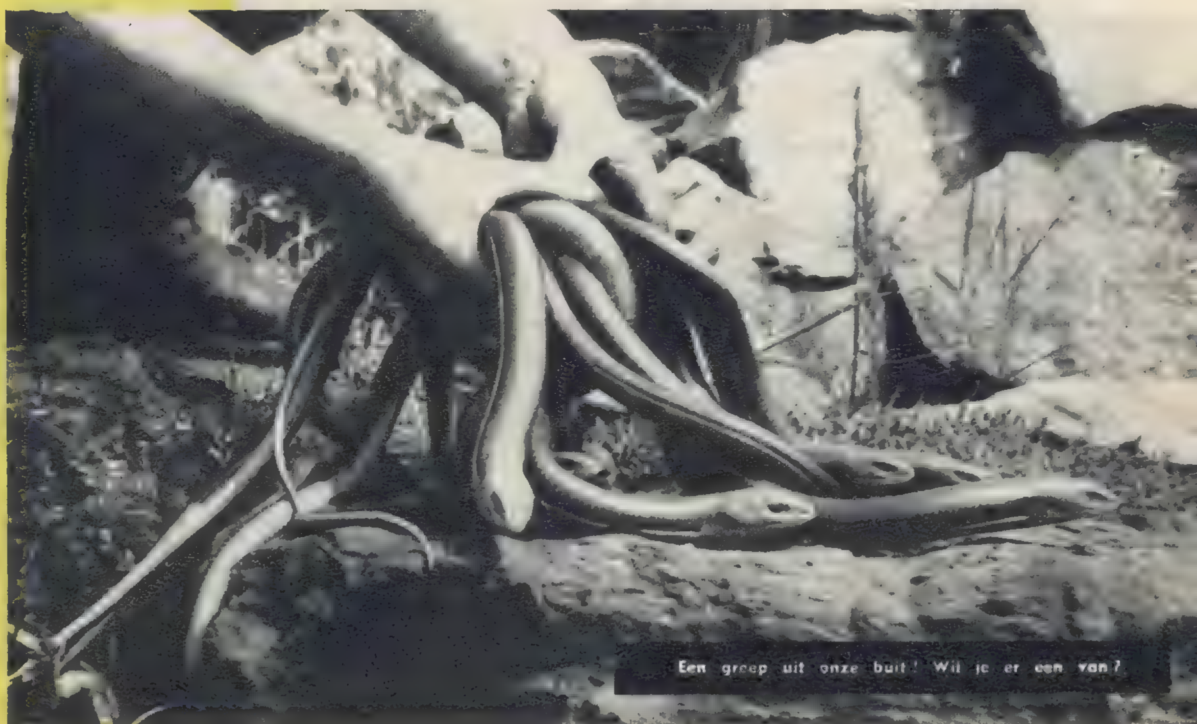

(Wordt voortgezet.)

ZIJ REIZEN OM TE LEREN...

DWARS DOOR EUROPA OP

DE jeugd van heden heeft geen zin meer voor het avontuur. Ze weet zelfs niet eens wat dat betekent en ze droomt slechts van modern comfort en veel geld. » Men heeft het ons tot in den treure toe herhaald en soms zijn wij geneigd het te geloven. Voor ons zitten echter twee jonge mensen die ons bewijzen dat er nog wel degelijk pit steekt in de jeugd. Met een 2 PK, een spiritusvuurtje, enkele potten en pannen en weinig geld, reden zij naar Griekenland om slangen en andere kruipdieren te vangen. Dat klinkt misschien een beetje raar, maar is het niet want zij willen in eigen land een natuurreservaat met hagedissen, salamanders en slangen bevolken. We laten hen zelf aan het woord.

Een groep uit onze buit! Wil je er een van?

PAS in Griekenland begon ons eigenlijk werk. Allereerst maakten we jacht op hagedissen te Sounion, op 50 km van de hoofdstad Athene gelegen.

We sloegen onze tent op enkele meter van de oever van de zee op. Het is geen strand zoals bij ons aan de Noordzee, er zijn rotsen en stenen, en ook struiken. Het ideale oord voor hagedissen! Met een zijden draadje en een stok trachtten we ze te vangen. Ik beging de grote fout een hagedis bij de staart te pakken. Nauwelijks had ik die staart gegrepen of ik hield nog alleen het kronkelend eindje in de hand. Van het overige van de hagedis was niets meer te bespeuren! Het is een verdedigingsmiddel eigen aan dit dier. Het heeft er geen hinder van, na enkele maanden heeft het een nieuwe staart. Toch is die niet meer zo goed als de eerste. De hagedis die zijn geboortestaart mist kan niet meer zo goed zwemmen en verliest makkelijk het evenwicht.

In België zijn er nog slechts drie soorten hagedissen, nl. de levendbarende, de duin- en de muurhagedis.

Dan gingen we naar Tessaloniki en daar maakten we jacht op de hoornadder, die levendbarend is en in de maand augustus van 10 tot 20 jongen op de wereld brengt. Haar beet is gevaarlijk.

Toen wij onze buit in kistjes naar België hadden verstuurd, reden we naar Komotini, dat is een Turks-Grieks stadje. De Turkse bazar is de bezienswaardigheid van de stad. Wij bedoelen hiermee een wijk die enkel bestaat uit winkeltjes en marktkramen. De Turkse vrouwen zijn er nog gesluierd. Hun klederdracht is kleurloos. Het hoofd van al de kleine jongens is kaal geschoren. Meisjes van 6 tot 13 jaar verdienen hun brood met op de hoeken van de straten te dansen. Iedereen gaat blootsvoets. Wij zagen vlees uitgestald dat krioelde van vliegen, vlak er naast jassen en broeken. Onze fototoestellen en onze filmcamera stonden in het brandpunt van de algemene belangstelling. We veroorzaakten in het kleine stadje een vreselijke verkeersopstopping...

Een gevaarlijke adder. Indien je weet hoe je ze moet vasthouden, dan kunnen ze je geen kwaad doen.

SLANGENJACHT !

In Trilorium gingen we op jacht naar de vierbandslang. Over heel de lengte van haar lichaam, dat geel en geelbruin is, heeft ze vier donkere strepen. Hoe jonger de slang, hoe donkerder de banden zijn. De nietgiftige vierbandslang is de grootste slang van Europa. Meestal vindt men haar op droge grond. Toch is het best mogelijk dat men haar in een moeras ontdekt, want zij ziet er niet tegenop door water en modder te kruipen. Bijten doet ze zelden, zij wurgt haar prooi die bestaat uit muizen, kleine slangen en hagedissen.

Om jullie niet te vervelen met onze slangenjachten vertellen we een kleine anekdote uit Turkije. Het gebeurde te Yenceoba, een klein dorp op 250 km van Ankara. We besloten eindelijk eens niet zelf ons potje te koken, maar in een restaurant te gaan eten. We stapten een hotelletje binnen en we gingen zitten op de ruwe banken. Eensklaps schrok ik me bijna een bult: in het halfdonker zag ik een paar grote schorpioenen langs de muur omhoog klimmen... De baas van het restaurant maakte ons duidelijk dat er van een schorpioenenjacht geen sprake kon zijn. « Indien we die beesten doden of vangen, zei hij, dan wreken de familieleden zich op ons — die van de schorpioenen wel te verstaan! — en dan krijgen we het hele nest in ons huis! »

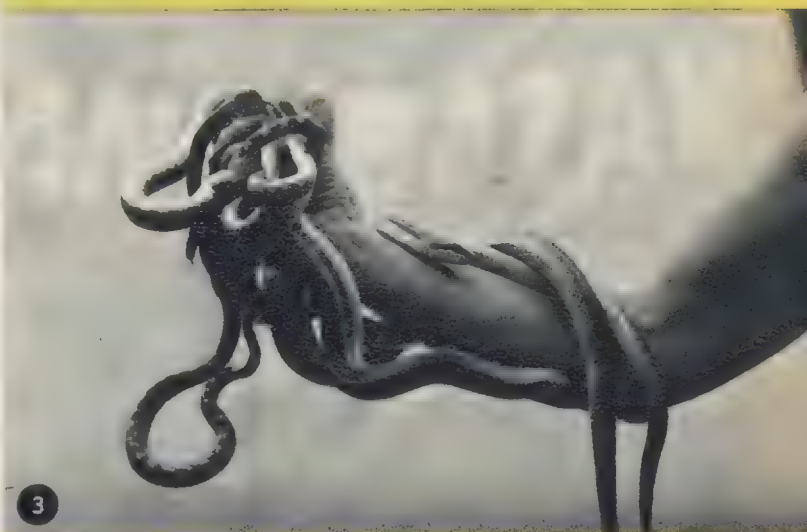
Een eigenaardig gerucht boven ons hoofd wekte onze aandacht op. We hadden al voortdurend naar boven gezien, maar snapten toch niet goed wat het zijn kon. Toen ging er een valdeur open, een geit sprong naar beneden en kwam vlak op onze tafel terecht. Een van haar poten zette ze in mijn soepbord en ik kreeg de inhoud over mijn jas! Het was een geluk met een ongeluk, want de kleur van die soep beviel me toch al niet en nu hoefde ik ze niet meer uit te lepelen! Wat we verder gegeten hebben? Wel, eieren, gekookte eieren. De bazin was zo vriendelijk geweest ze voor ons te pellen en haar vuile vingers stonden op het eiwit. Vermits we geen geld hadden om in dure restaurants te gaan eten, hebben we de rest van onze reis steeds ons potje zelf gekookt.

We waren twee maanden en drie weken onderweg en we zouden nog veel kunnen vertellen. Onze foto's zijn echter sprekender dan woorden.

Guido NIJS.

1. Dit is een kiekje uit Joegoslavië. Een eenvoudig karretje? Neen, dat is een taxi! Voor 50 dinars mag je 10 km ver meerijden. Indien je kloeke benen hebt, dan neem je die taxi maar liever niet. Ga te voet, je zal sneller aan je doel zijn!

2. Het vlees hangt in de straat. Het is met vliegen bedekt en je moet weten dat de temperatuur hier zeer hoog is. We hadden niet veel trek in vlees toen we dat gezien hadden.

3. Hier zie je de vierbandslang, de esculaapslang en nog een paar andere Europese slangen. We hebben ze allemaal gevonden in Griekenland.

4. In Griekenland ontmoet men in alle dorpen een limonadeventer!

Een straatmuzikant en zijn aapje in Griekenland.

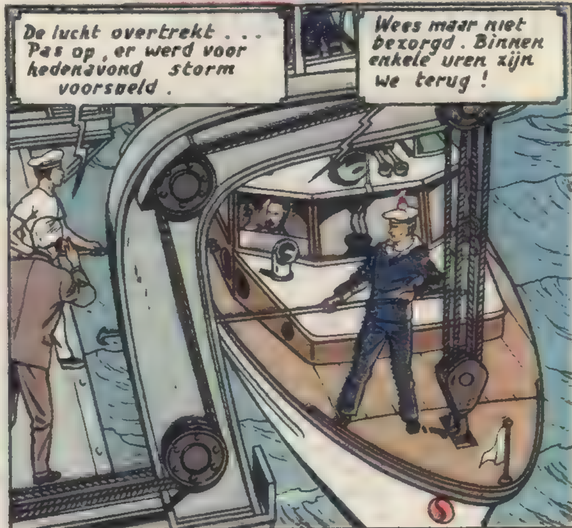
DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Axel Borg maakt zich klaar om een geweldig toneelstuk op te voeren en hier zijn dan de figuranten...

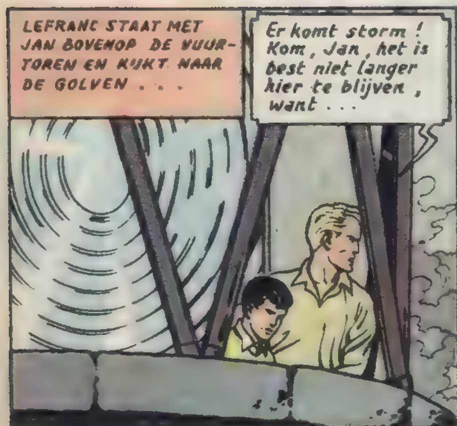

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

EEN DONDERSLAG

HET ultimatum kwam als een donderslag bij heldere hemel. Wie stuurde dit ultimatum ? De tsaar van Rusland stuurde het op 27 april 1812 aan Napoleon en verzocht deze laatste zijn garnizoenen weg te trekken van de Russische grens. De waarheid was dat Rusland van een reconstitutie van Polen niets wilde weten en dat de blocus, afgekondigd door Napoleon, haar dwars zat. Rusland kon zijn graan niet meer aan Engeland verkopen. Op 22 juni 1812 werd de oorlog verklaard.

1. — DE ZESDE COALITIE

INDIEN men Spanje uitsluit, dan telde de coalitie in het begin slechts twee mogendheden : Engeland en Rusland. Later echter werd het een ware Europese coalitie. Napoleon begon het offensief en had daarvoor een geweldig leger op de been gebracht, een leger van twintig naties : 350.000 man. Slechts de helft daarvan waren Fransen ! Alexander beschikte over ongeveer 300.000 man, waarvan 80.000 Kozakken. De gevreesde Kozakken !

2. — HET OFFENSIEF

DE Russen adopteerden de tactiek die men thans die van de « verbrande aarde » heet, d.w.z. dat zij achteruit weken en op hun weg alles vernielden. Zelfs de stad Smolensk werd opgeofferd ! De Russische generaal Koetoesoff aanvaardde de strijd pas op 150 km van Moskou, te Borodino op de Moskwa. Dat was op 7 september. Het was een vreselijke en bloedige slag. De Russen moesten wijken. Deze overwinning was voor Napoleon een Pyrrhusoverwinning. Op 13 september kwam hij te Moskou toe. « Dat is dus de beroemde stad ! zei hij. Het was tijd ! » en hij stapte het Kreml binnen. Maar de volgende dag deed Rostofchine, gouverneur van Moskou, de stad in brand steken. Het werd een fantastische vuurhaard !

3. — DE AFTOCHT

HET Franse leger kampeerde te midden van de asse. Napoleon meende dat de tsaar de vrede zou vragen, maar hij vergiste zich vreselijk. De Franse keizer bleef te Moskou en toen hij op 26 october eindelijk besloot de aftocht te blazen, was het te laat ! De winter van 1812 was bijzonder streng. Weldra viel de temperatuur tot 37° onder nul. Het grote leger was nog slechts een stoet van spookachtige gestalten...

4. — DE BEREZINA

OP 26 november stond het leger van Napoleon voor de Berezina, waarop grote ijsschotsen dreven. Op dit ogenblik werden de Fransen door drie Russische legers aangevallen. De genie van generaal Eblé werkte dag en nacht om bruggen te slaan over de stroom. De meeste geniesoldaten verloren daarbij het leven. Na drie dagen kon het leger over de eerste brug trekken. Maarschalk Ney, afkomstig uit de Elzas, die men de dapperste van de dapperen noemde, vocht als een leeuw. De slag aan de Berezina is een van de bloedigste uit de geschiedenis.

5. — HET BEGIN VAN HET EINDE

VAN het leger van Napoleon bleef haast niets meer over. De veldtocht in Rusland had hem meer dan 250.000 man gekost. Napoleon was voor zijn troepen naar Parijs vertrokken, waar generaal Malet een samenzwering had op touw gezet om hem van de troon te stoten. Talleyrand zei : « Dit is het begin van het einde. » Achter de rug van de laatste Fransen grepen de Pruisen opnieuw naar de wapens...

(Wordt voortgezet.)

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

HET PAARD OP DE OLYMPIADE

VANDAAG wil ik niet praten over de atleten, over de renners of over de knappe zwemmers maar wel over het paard! Werd het edelste dier van de schepping bij deze Olympische konfrontatie vergeten ? Geenszins.

IN de geschiedenis van deze beroemde Spelen kan men de groeiende belangstelling voor de paardensport vaststellen. De heersers en monarchen die de allereerste Olympische Spelen, enkele honderden jaren vóór Christus, bijwoonden, zouden er aan gehouden hebben om — uit ijdelheid natuurlijk — zich naar het voorbeeld der atleten met elkaar te meten. Het feit alleen monarch te zijn, verschaft aan niemand automatisch de nodige fysische kracht om andere mensen, die dag aan dag hun fysische bekwaamheden onderhouden, te overwinnen. Zij gaven er zich rekenschap van en zochten een sport die hen zou toelaten de symbolische palmen van de roem te veroveren...

IN HET JAAR 680 VOOR CHRISTUS

Daar zij voor het merendeel rijk waren, verplaatsten zij zich in karossen. Van daar tot het inrichten van wedstrijden voor strijd- of praalwagens was slechts een stap. Zulks dagtekent zeer bepaald van het jaar 680 vóór Christus. Enkele jaren later waagde men het echte paardenrennen op touw te zetten. De armen aarzelden niet muilezels in lijn te brengen. De geschiedenis vertelt niet of zij ook dikwijls aan de eindstreep verschenen. Andere heren, die zelf niet in het strijdperk wilden treden, stelden enkele hunner slaven als wagenmenners of paardrijders aan. Het was hen geraden zich niet al te belachelijk aan te stellen. Wanneer zij daarentegen wonnen, ontvingen hun meesters de palm en zijzelf een stukje lint. Er wordt ons tevens verteld, dat deze sport aan haar beoefenaars veel geld kostte. Er was de oefening van de paarden, de rijtuigen die de ene al mooier dan de andere moesten zijn. Hun transport kostte eveneens een klein fortuin. Er waren er die met verscheidene gespannen aan de wedstrijden deelnamen zoals de jonge Athener Alcibiade, die zich de weelde veroorloofde in het jaar 416 vóór Christus de kleinigheid van zo maar zeven gespannen van vier paarden in lijn te brengen! Het schijnt, zo zegt Dr Ferenc Mezö, die ons deze biezonderheden verhaalt, dat Alcibiade eerste, tweede en vierde werd. Het was dus een triomf. Hij betaalde voor iedereen een enorme smulpartij, zo groot was zijn vreugde. Ziedaar dus een mooie gewoonte die men in onze moderne tijd niet meer terugvindt. Het is spijtig. Maar even waar is het dat, indien John Thomas nu of Jesse Owens, in 1936, voor ieder hunner rekords hun duizenden aanhangers op een maaltijd moesten vergasten, de Bank der Verenigde Staten spoedig failliet zou zijn!

Te Rome zullen dus ook wedstrijden in paardrijden gehouden worden, waarvoor de Italianen met de gebroeders d'Inzeo het best geplaatst zijn om de exploten van de eerste Spelen te vernieuwen.

Buiten de wedstrijden en de jumping bestaan er ook paardenracen waarbij de snelheidsrekords zeer dikwijls geklopt worden door volbloeden. Er bestaat niettemin een verschil : het is dikwijls het paard zelf dat eindigt met zijn haver voor de rest van zijn dagen te verdienen. In Engeland en in Frankrijk vindt men veulens waarvan de aankoopprijs, eer zij gelopen hebben, millioenen frank kan bedragen. Dit is o.m. het geval met die verbazende Ribot, een Italiaans paard, dat nog nooit de nederlaag gekend had en dat door de Verenigde Staten voor een som van bij de honderd miljoen aangekocht werd! De paarden die men op de Olympische Spelen te Rome zal zien springen zijn eveneens uitstekende en uitgelezen exemplaren waarvan de waarde zeer hoog is. En zo zal er binnen enkele dagen te Rome « voor elck wat wils » zijn!

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

DE VIJFDE SYMFONIE VAN BEETHOVEN

" ZO KLOPT HET NOODLOT OP DE DEUR "

DE vijfde symfonie in C klein, opus 67, de zogenaamde Noodlotssymfonie is thans wellicht de best bekende en de meest uitgevoerde symfonie van Beethoven. Hij komponeerde ze op het einde van het jaar 1807, begin van het jaar 1808. Ze werd voor het eerst uitgevoerd in Wenen op 22 december 1808 en werd zeer koel onthaald.

Het jaar nadien werd ze voor de tweede maal uitgevoerd in de Gewandhaus te Leipzig en het was een triomf. Van dit ogenblik af maakt de vijfde symfonie haar zegetocht doorheen de wereld. « Zo klopt het noodlot op de deur », schreef Ludwig van Beethoven op deze symfonie. De muziek geeft de gemoedsgesteltenis weer van de mens die met zijn noodlot worstelt. Beethoven streed tegen zijn noodlot : de doofheid. Ze nam iedere dag toe, belette hem nog op te treden als pianist en als dirigent en verwees hem ten slotte naar een wereld van stilte. Wie naar de vijfde luistert voelt de dramatische kracht van deze muziek aan en is er door geboeid.

De vijfde symfonie wordt meesterlijk uitgevoerd door het Philharmonisch Orkest van Berlijn onder de leiding van Eugen Jochum, een der grootste dirigenten van onze tijd.

Philips G 05332 4 33 t.

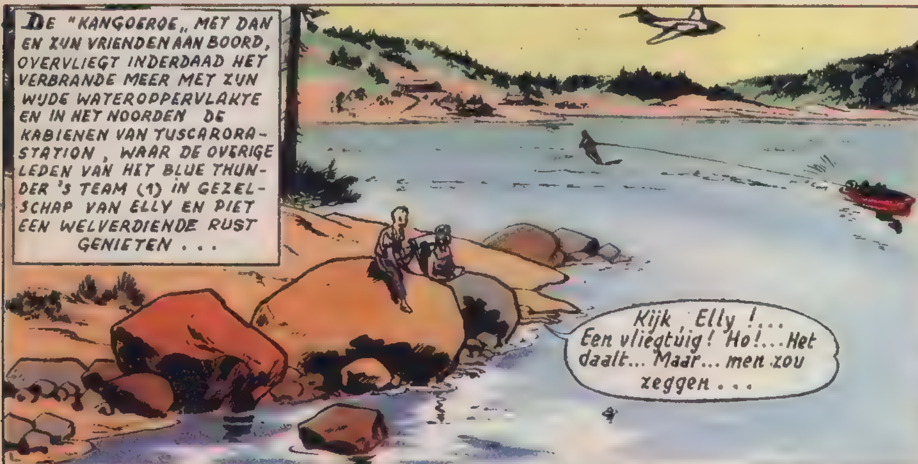

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

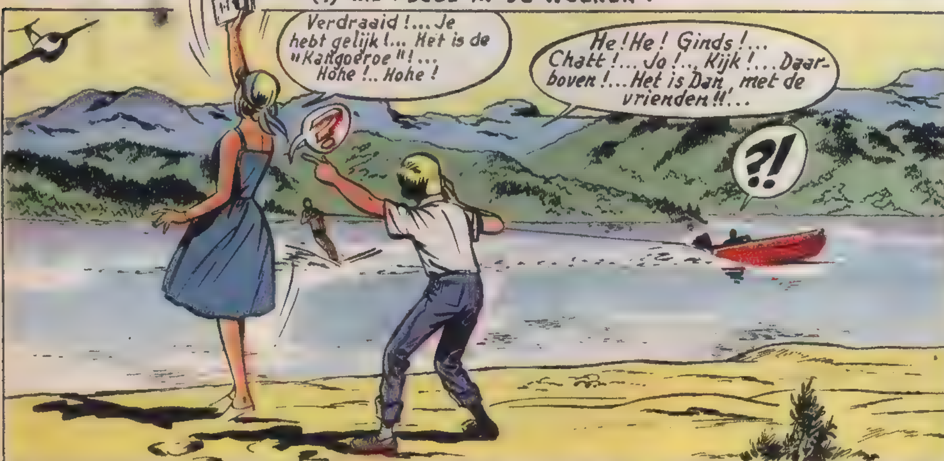
HET

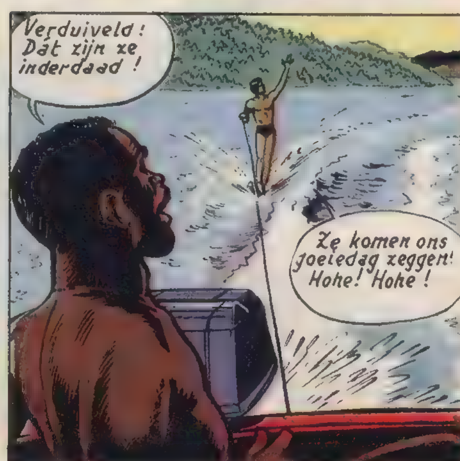
Dan, Mike en Lafleur kregen verlof. Zij bevinden zich aan boord

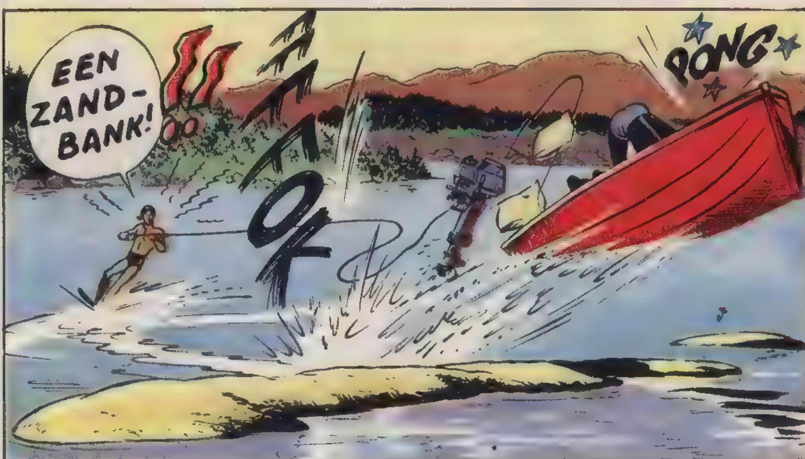

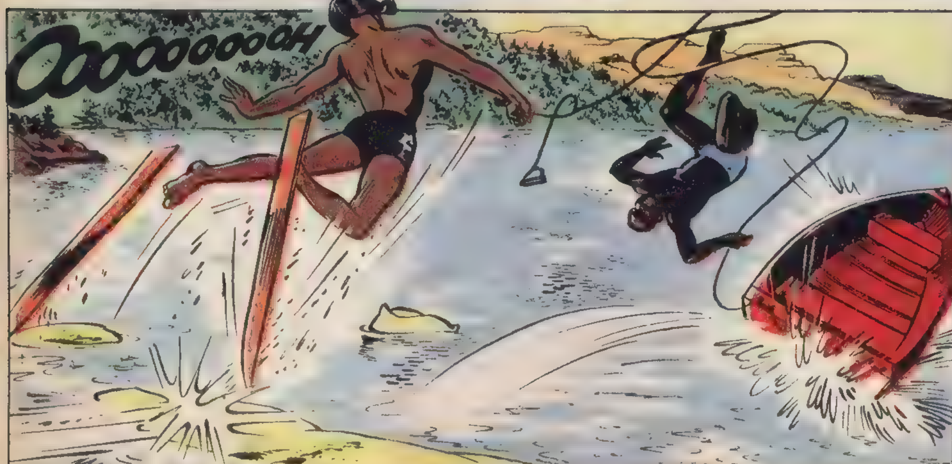
(1) ZIE : DUEL IN DE WOLKEN.

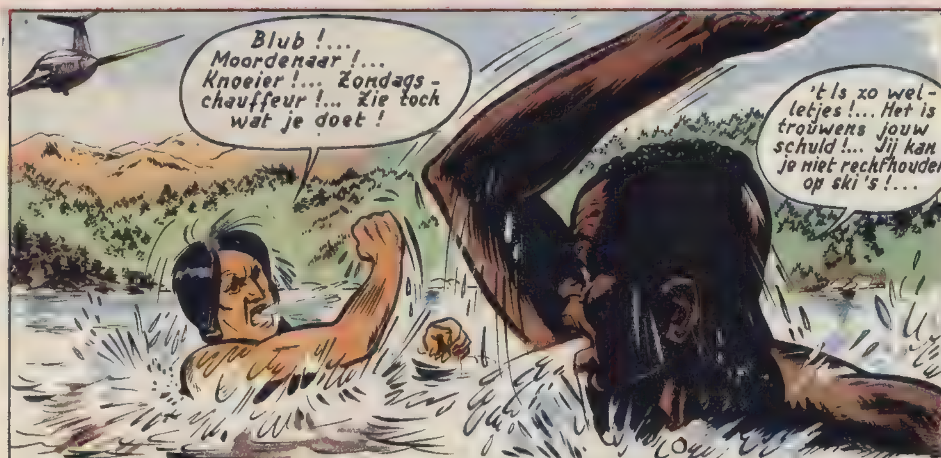

WAAGSTUK

door
A. WEINBERG

... en besluiten met hun parachute af te springen...

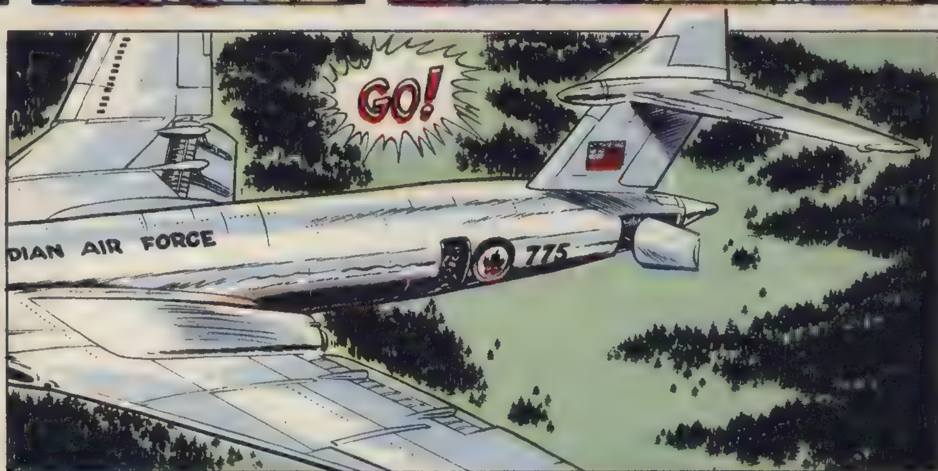

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN

VALSTRIK TE

Jimmy Stone gaat naar het Verre Oosten en zal er een reeks spannende

EERSTE HOOFDSTUK :

DE DOLLE VRACHTWAGEN

BILL WARREN achtte zich tevreden. Sinds de vorige dag was zijn vermoeden bewaarheid en de enquete ging met reuzestappen vooruit. Er bleef hem nu slechts over zijn overtuiging met soliede bewijzen te staven en dan... wanneer hij de verrader verplicht had het masker af te werpen, had hij alleen nog maar de sporen te volgen die hem zeer zeker zouden leiden tot bij het kopstuk van de geheime organisatie, die sedert zes maanden alle Amerikaanse intelligence agenten in Hongkong, het vuur aan de schenen lei. Nu had hij dan eindelijk de goede leidraad gevonden. Het was nog maar een kwestie van dagen...

Tevreden leunde hij tegen de kussens aan en keek geamuseerd naar de vrolijk krioelende mensenmassa onder de lantaarns en enorme papieren uithangborden. Vanaf de eerste dag van zijn aankomst in Hongkong, nu vijf weken geleden, was hij gefascineerd geweest door deze innemende corrupte stad van een paar vierkante kilometer, die met haar schilderachtige bazars en contrasterende kleuren en klanken het laatste stukje traditionele China vertegenwoordigde.

De Oldsmobile Convertible van het Amerikaanse consulaat waar hij plaats in had genomen, sloeg de Nathan avenue in. Het verkeer in de late namiddag was hier ongelooflijk intens, maar de chauffeur scheen er zich niet in het minst om te bekommeren. Rustig achter zijn stuur leunend, stuurde hij vrijwel met de vingertoppen, zonder zelfs zijn claxon of remmen te gebruiken, met de kunst van een rickshakoelie stuurde hij door alle gaatjes van het verkeer heen. Toen merkte Warren een zekere zenuwachtigheid onder de uiterlijke ongedwongenheid van zijn chauffeur en hij vroeg zich verbaasd af welke de reden hiertoe kon zijn.

Aan het einde van Nathan avenue bleef de convertible staan voor een rood stoplicht, de chauffeur remde op een paar centimeters afstand van de verkeersagent, een eindeloos lange Noord-Chinees dapper uitziend, zeer elegant in zijn zomeruniform met khaki shorts, hemd en donkerblauwe pet. Flegmatiek en met een tikje minachting bekeek de agent de inzittenden van de Oldsmobile, voordat hij hen de rug toekeerde en de armen in horizontale houding strekte.

Zodra het stoplicht groen werd, schakelde de chauffeur krachtig in, de wagen maakte een sprong en raakte bijna een koelie in het voorbijgaan.

— Hebt u haast ? vroeg Warren kalm.

— Niet bepaald, maar ik heb een hekel aan treuzelen.

Vijf minuten gingen voorbij zonder dat de twee mannen een woord met elkaar wisselden. De chauffeur knipperde met de oogleden, verblind door de stralen van de ondergaande zon die hem pal in het gezicht scheen. Dikke zweetdruppels parelden op zijn voorhoofd en liepen langs zijn borstelige wenkbrauwen in dunne straaltjes over zijn blauwachtig bebaard gezicht.

Toen hij bij Waterloo avenue kwam verminderde hij plotseling zijn vaart en week naar rechts uit.

— Wat is er aan de hand ? vroeg Bill verwonderd. Pech ?

— Nee, een boodschap in de building aan de overkant. Ik heb maar een paar minuten werk. Vindt u het niet erg even in de auto te wachten ?

— Ga maar, antwoordde Warren, mijn afspraak is pas om acht uur, er is dus geen haast bij.

De chauffeur stopte de Oldsmobile vlak voor de bar. Hij draaide het contact af maar liet het sleuteltje zitten. Na aan het adres van Warren een vaag gebaar van excuus te hebben gemaakt smeet hij het portier dicht en stak vlug de straat over. Bill keek hem na totdat hij tussen de mensenmassa verdween.

— Vreemde vent ! dacht hij, er zit hem iets dwars, daar ben ik zeker van. Ik zou wat geven om te weten wat het is.

Hij schudde bedenkelijk het hoofd en haalde een verkreukte sigaret uit een bijna leeg pakje. Met de vingertoppen begon hij het gerimpelde rolletje glad te strijken. Uit de juke-box van de dichtstbijzijnde bar kwam het wiegende rythme van een « Biguine ». Op straat liepen de mensen met een soort gewilde onverschilligheid heen en weer. Het was een ongelooflijke mengelmoes van alle rassen en sociale standen.

Ineens merkte Warren dat hij dorst had. Een koud biertje in de bar was wel erg aanlokkelijk, maar hij bedacht zich, de chauffeur kon ieder ogenblik terugkomen. Met een zucht boog hij zich voorover en draaide het knopje van de radio aan.

Op dat zelfde ogenblik reed de camion de laan in. Bij het zien van de enorme vrachtwagen op volle banden, die als een bezetene kwam aangereden, gingen er in de menigte op de trottoirs angstkreten op. Met een razende vaart ging het zwaargewicht langs

VAN JIMMY STONE

HONGKONG

①

avonturen beleven. Volgen jullie hem op zijn moeilijke weg?

de bar, zwenkte toen plotseling naar links en dook als een bulldozer naar de Oldsmobile waarin Warren zat.

De Amerikaan die met het knopje van de radio bezig was, keek op toen de geweldige kap van de camion hem zou verpletteren. Z'n ogen gingen wijdopen van angst, hij opende de mond om te schreeuwen, maar zijn gil ging verloren in het helse geraas van de schok. Het zwaargewicht vervolgde zijn koers dwars over de convertible die hij in minder dan vijf seconden verbrijzelde...

Het geschreeuw hield plotseling op. In de bar zette iemand de juke-box af. Een doodse stilte viel over de plaats van het ongeluk. Alleen heel uit de verte kwam het gedempte geluid van een paar claxons.

Tien meter verder, was het de chauffeur van de vrachtwagen gelukt zijn voertuig eindelijk tot stilstand te brengen. Hij sprong uit de stuurhut, maake verwarde gebaren en riep de hulp in van alle goddelijke machten.

Niemand lette op de chauffeur die uit de building aan de overkant stapte. Toen hij de nieuwsgierige menigte om de Oldsmobile zag dringen, en zag hoe twee agenten zich met moeite een weg probeerden te banen, werd hij doodsbleek. Een nerveuze tik speelde om zijn bovenlip. Even bleef hij op de rand van het trottoir staan en stak een sigaret op, dan stapte hij vastberaden toe op wat er van Bill Warren nog overbleef...

★

NEW YORK, EEN WEEK LATER

Speciale commissaris Higgins zuchtte. Eenzaam zat hij achter zijn werktafel en verveelde zich kennelijk intens. In zijn enorm kantoor, dat door de glanzende muren nog groter leek, zorgden onzichtbare apparaten geruisloos voor een perfecte luchtverversing. Inmiddels was het nacht geworden. Zoals iedere avond had Suzie, zijn secretaresse, de gordijnen toe getrokken, maar de neonverlichting gaf het kantoor bijna zuiver daglicht.

De dikke man nam voorzichtig zijn bril met verguld montuur af en begon de glazen zorgvuldig met een zeempje schoon te wrijven. Toen hij hiermee klaar was keek hij of de lenzen wel helder waren en begon langzaam zijn opgeblazen, bleke slapen te masseren, waarin de metalen brilarmpjes aan iedere kant een dunne rode streep hadden achtergelaten. Een tweede zucht slakend, zette hij zijn bril weer op.

Hij was net van plan het dossier dat voor hem lag weer open te slaan, toen een van de lampjes van de huistelefoon aanflitste. Zo goed als zijn nogal ronde proporties het hem toelieten, boog de commissaris zich over het toestel en drukte met de duim het knopje in.

— Wat is er aan de hand, vroeg hij met gedempte stem.

— Inspecteur Stone is hier, mijnheer. Hij is net aangekomen.

— Goed, vraag hem binnen te komen.

Even later gleed de schuifdeur van het bureau open en een jonge kerel stapte binnen. Men kon hem ongeveer zes of zeven en twintig jaar geven. Hij was groot, flink en liep met de krachtige soepele gang van een panter. Zijn open gezicht was gekroond door een bos roodblond haar. Op het eerste gezicht gaf Stone de indruk van een gezond jong dier, vol levenslust en hartstochtelijk gekant tegen alle cerebrale problemen, maar een grondiger onderzoek liet al gauw blijken dat men hier met een zeer bijzonder individu te maken had. De naiefheid was slechts schijn, zijn groene ogen fonkelden intelligent. Zijn oogopslag had de zelfzekere onverbiddelijke uitdrukking waaraan men avonturiers herkent.

Met uitgestrekte hand stapte hij op commissaris Higgins af. In zijn glimlach lage een ongeveinsde hartelijkheid.

— Mijn eerbiedige groeten, baas. Mij zoals naar gewoonte naar uw kleinste wensen schikkend, ben ik aan komen snellen om uit uw mond de wijze woorden van een grote sachem te horen!

Met opgetrokken wenkbrauwen bekeek Higgins zijn medewerker. Aan het trillen van zijn lippen was het te zien dat hij op deze impertinentie wou antwoorden. Hij bedacht zich echter en de schouders ophalend, verzocht hij Jimmy met een handgebaar om tegenover hem te gaan zitten.

— Ken je Hongkong, viel hij met de deur in huis, terwijl zijn mollige hand een sigaar uit het open kistje op zijn schrijftafel viste.

— Natuurlijk, « De parel van de Chinese Zee », « De toegangspoort tot het mysterieuze Azie »... Eerlijk gezegd, ben ik er slechts op doorreis geweest, maar ik wil er best wat langer naartoe. Hongkong!... een sensationeel gehucht, vindt u ook niet?

— Kan je nu geen vijf minuten ernstig blijven, antwoordde de commissaris verveeld. Het onderwerp waar ik het over heb is niet bepaald frivool. Integendeel, het is een ernstig geval. Als ik over Hongkong spreek is het omdat ik van plan ben je er naartoe te sturen. De missie waarmee je belast zult worden zal je amper tijd geven om van de heerlijkheden van dit oosterse paradijs te genieten. In werkelijkheid bestaat er één kans op vijf dat je het er behoorlijk afbrengt en één kans op tien dat je ooit deze Amerikaanse bodem weerziet. Zoals je ziet, maak ik het niet fraaier dan het is.

— U bent verduiveld slim, commissaris, zei Jimmy glimlachend, u kent mijn voorliefde voor gevaar maar al te goed om niet te weten, dat juist zulke vooruitzichten bijzonder geschikt zijn om mij het water in de mond te doen komen! Toe maar, ik ben een en al oor.

Higgins stak de sigaar op na er het puntje te hebben afgesneden en haalde gulzig een paar trekjes.

— Het zal lang duren, zei hij eindelijk. Enfin! het probleem is zeer ingewikkeld. Eer ik begin, zou ik je iets willen tonen.

Hij opende een schuif van zijn schrijftafel en haalde er een velletje wit papier uit, waarop duidelijk in drukletters de volgende zes woorden te lezen stonden : SURVEILLEER DE HELLEVEEG — BIJZONDERHEDEN VOLGEN — WARREN.

— Wat betekent dat? vroeg Jimmy onmiddellijk nadat hij het vreemde briefje had gelezen.

— Een boodschap uit een graf, antwoordde de commissaris op ernstige toon. Toen wij het kregen was de afzender al van de lijst der levenden geschrapt.

(Wordt voortgezet.)

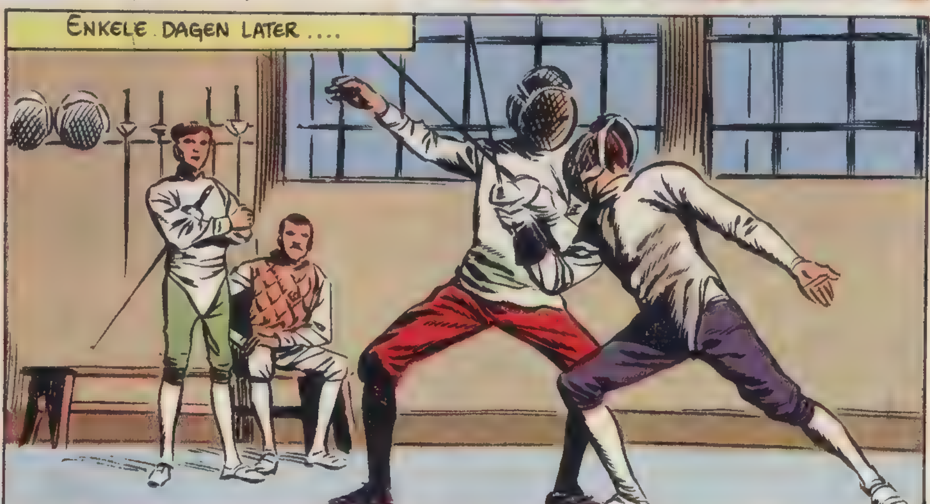
PIERRE de COUBERTIN

DE VADER VAN DE MODERNE OLYMPIADE

TEKST: Y. DUVAL TEKENINGEN: L. & F. FUNCKEN.

WEERGEKEERD IN PARIJS HEEFT DE JONGE PIERRE DE COUBERTIN SLECHTS ÉÉN GEDACHTE:
IK MOET DE DEUREN VAN DE LYCEA OPENWERPEN EN DE JEUGD WINNEN VOOR DE SPORT!

MIJNHEER DE MINISTER, DE JEUGD MOET AAN SPORT DOEN, GELOOF ME.
MIJN WAARDE BARON, DE PROGRAMMA'S ZIJN REEDS OVERLADEN!

COUBERTIN BEGINT EEN PERSCAMPAGNE VOOR DE HERVORMING VAN DE SCHOOLPROGRAMMA'S EN VOOR MEER SPORT.
IK GEEF ME NIET GEWONNEN. IK ZAL VOLHOUDEN!

DE VRIJE TIJD MOET BESTEED WORDEN AAN SPORT IN OPEN LUCHT. DE LONGEN EN SPIEREN VAN DE JONGELUI MOETEN GEZOND EN STERK ZIJN....

HEB JE HET ARTIKEL VAN DIE ZONDERLING GELEZEN?
ALSOF WE NOG NIET VOLDOENDE ZORGEN HADDEN ZONDER SPORT!
LE FRA

COUBERTIN HOUDT TAAI VOL EN GAAT TOT DE ACTIE OVER.
MIJNHEER, IK ZOU HET PLEIN ACHTER UW FABRIEK WILLEN HUREN...

DAT VERWAARLOOSD PLEIN? WAT WIL U ER MEE DOEN?
IK LAAT HET SCHOONMAKEN EN DE ARME JONGENS ZULLEN DAAR KUNNEN SPELEN!

EN ENKELE WEKEN LATER....
SAMEN ZULLEN WE DE EERSTE LIGA VOOR LICHAMELIJKE OPVOEDING VORMEN.

JULLIE KUNNEN HIER IEDERE DAG KOMEN SPELEN EN OEFENEN. BRENG AL JULLIE VRIENDEN MEE!

COUBERTIN WERKT EN BETAALT ALLES UIT EIGEN ZAK. HIJ STICHT ZOWAT OVERAL IN FRANKRIJK ATLETIEKCLUBS.
2

Na jaren inspanning en taaie strijd slaagt Coubertin er in enkele invloedrijke lui voor zijn plan te winnen.

De minister verleent zijn bescherming aan de eerste sportwedstrijden voor de Franse scholen!
Dat is mooi!

En in juni 1889, ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling wedijveren 800 studenten met elkaar....

Mijnheer de minister, zes jaar heb ik moeten strijden om dit te verwezenlijken!
Iedere apostel moet lijden en strijden voor zijn ideeën!

Coubertin heeft reeds een grootser plan, een plan dat een revolutie in de sport zou teweeg brengen...
Wat betekent dit artikel?

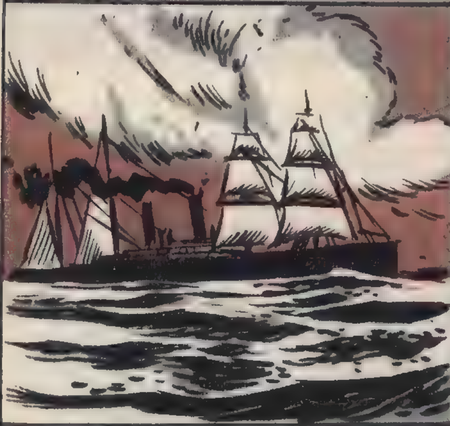

Daarin staat dat de Duitse archeoloog Curtius het antiek Olympisch stadion heeft bloot gelegd....

Een prachtig werk!
Ik droom er van dit stadion in zijn oude glorie te herstellen en de antieke Olympische Spelen nieuw leven in te blazen!

Op 25 november 1892, ter gelegenheid van de vijfde verjaardag van de Franse sportunie, die nog in haar kinderschoenen stond....

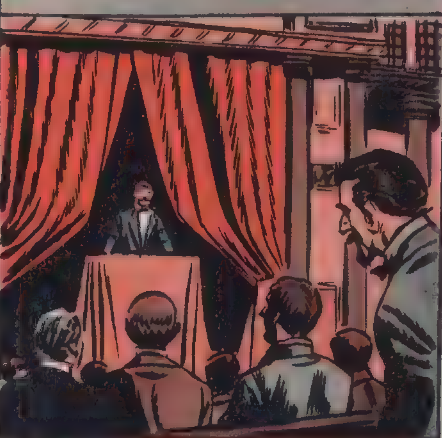

Ik ben vast besloten alles in het werk te stellen om de antieke Olympische Spelen, afgeschaft in 394, in ere te herstellen!

Heb jij daarover ooit horen spreken?
Neen, nooit! Ik weet niet wat hij daarmee bedoelt...

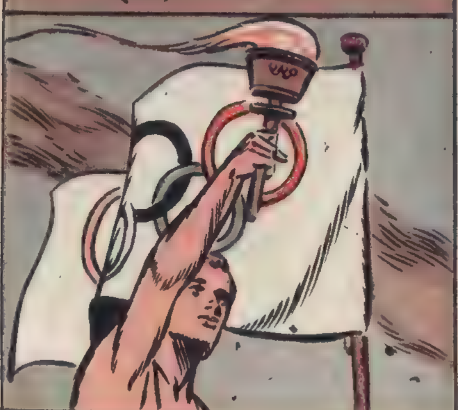

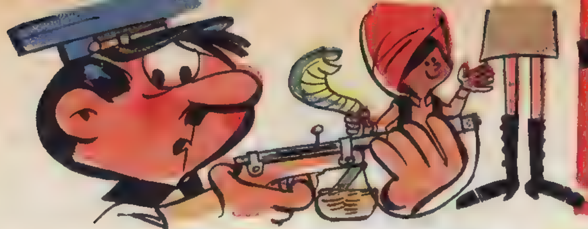

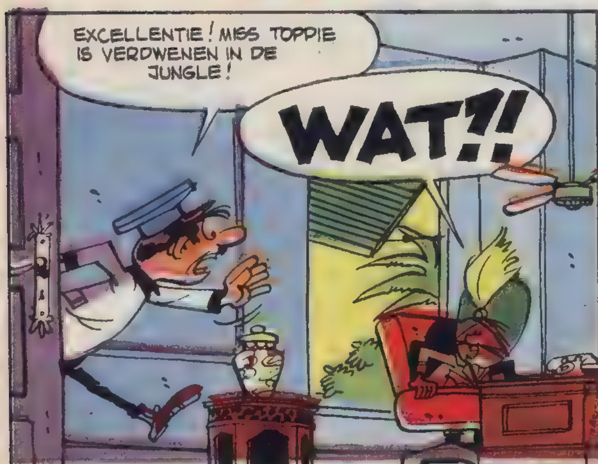

Volgende week : RIGOULOT, de sterkste man ter wereld.

PECHVOGEL

EXCELLENTIE! MISS TOPPIE IS VERDWENEN IN DE JUNGLE!
WAT?!

WE MOETEN ZE ONMIDDEL-LIJK ACHTERNA!
KLAK

TROMMEL ENKELE SOLDATEN BIJEEN!
TOT UW DIENST, HEERLIJ-KE DOORLUCHTIG-HEID!

EVEN NADIEN...

DE OLIFANT KWAM HIER-LANGS...

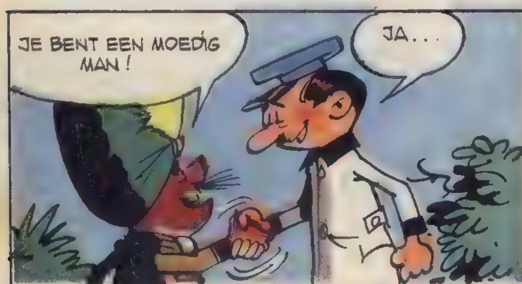

IK ZIE NIETS MEER...
HOE KUNNEN WE IN DIE WAR-BOEL IETS TERUG-VINDEN?
HET WORDT DONKER...

'T IS NUTTELOOS VER-DER TE GAAN. WE MOETEN NAAR HET PALEIS TERUG KEREN...

IK DOE TROONSAFSTAND EN VERLAAT DIT VERVLOEKTE LAND, WAAR IK ZELFS MIJN VRIENDEN NIET RUSTIG KAN ONTVANGEN...
MAAR WIJ MOGEN MISS TOPPIE NIET IN DE STEEK LATEN...

HET IS NIET DE EERSTE MAAL DAT DE GROENE TIJGERS MENSEN OPLICHTEN... MEN HEEFT ZE NIMMER TERUGGEVONDEN!

NEEM JE TAXI EN KEER TERUG NAAR HUIS...
NOOIT! IK LAAT MIJN KLIENT NIET ALLEEN IN DIT VREEMDE LAND ACHTER!

JE BENT EEN MOEDIG MAN!
JA...

MORGEN ZETTEN WE ONZE OPZOEKINGEN VERDER!
13

EN DE GROENE TIJGER

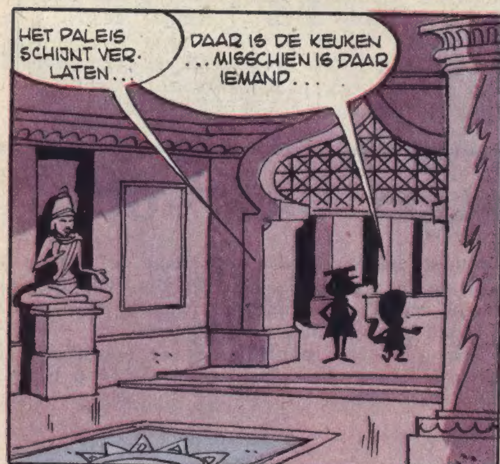
Ondanks de raadgevingen van de maharadja, gaat miss Topple Thompson op tijgerjacht.

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS...

DE BRUG VAN SAN FRANCISCO

VANUIT San Francisco kan men in Oakland geraken zonder één voet op de veerboot te zetten. Daarvoor moest men een enorme hangbrug over die 7.420 meter brede zeearm bouwen. Dit kunstwerk is meer dan 13.500 meter lang. Feitelijk bestaat het uit twee delen, het westelijk segment — waarbij twee bruggen paarsgewijs werden geslagen — en het oostelijk segment. De twee delen worden door middel van een 164,60 meter lange, door het in de baai van San Francisco gelegen Yerba Buena-eiland, gegraven tunnel met elkaar verbonden. Het bovendek met zes autobanen is aan de toeristenauto's voorbehouden, terwijl de handelstransporten over een lager gelegen dek rijden. Het kunstwerk noodzaakte tot 50 steunpilaren, waarvan er 44 ongeveer 15,2 tot 73.75 meter diep onder water zitten. De voor het vervaardigen van de stalen kabels gebruikte draad zou ter hoogte van de evenaar drie keer rond de aarde kunnen worden gewikkeld. Het metalen geraamte weegt in het totaal 182.000 ton. Niettemin is de brug slank van lijn.

ALLEMAAL ECHTE COROTS ?

BLIJKENS een verklaring van de Amerikaanse toldiensten werden de laatste twintig jaar drie duizend authentieke Corots in de Verenigde Staten geïmporteerd. Of die « echt » zijn is een andere vraag!... Corot was een Franse kunstschilder, geboren te Parijs in 1796 en aldaar in 1875 gestorven. Hij schilderde voornamelijk landschappen.

ALLES GAAT GOED...

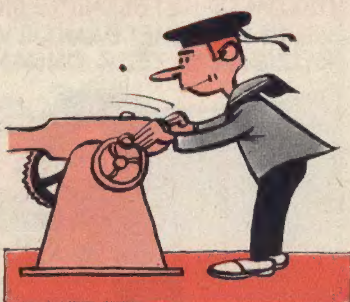
IN minder dan twee jaar tijd sloeg de bliksem tweemaal in in een restaurant van Brashing, in Canada. Driemaal moest de brandweer komen om een begin van brand te bestrijden en de muren van het restaurant scheurden ten gevolge van een aardbeving. Maar buiten dat... gaat alles goed! De naam van het restaurant? Bonne chance!

VERWITTIG NOOIT TE VROEG

SEDERT enkele dagen herhaalden de politiemannen van Kalamazoo, in Michigan (Verenigde Staten) voortdurend : « Van dit uur tot dat uur, op deze datum, verhuizen wij. Wij installeren het commissariaat in een andere wijk ». Slechts een bepaald slag van mensen interesseerde zich voor dit bericht. Dit blijkt uit het volgende : er werd ingebroken in zeven appartementen terwijl de politie verhuisde !

DE ZEESLAG

TER hoogte van Reikjavik opende een IJslandse kustwachter het vuur op een Engelse kabeljauwsloep die ten gevolge van de mist uit de koers geslagen was. Twee Engelse fregatten kwamen de vissersloep onmiddellijk te hulp. Een van de kapiteins vroeg de commandant van de IJslandse kustwacht waarom hij het vuur had geopend. « Ho, antwoordde de IJslander, ik heb er goed opgelet er naast te mikken. Maak dus maar niet zo'n herrie ! » Pas toen werden de Engelsen boos en ze antwoordden : « Het is wanneer men er naast mikt dat er ongelukken gebeuren ! »

OMGEDOOPT

BEDLOE'S ISLAND, Verenigde Staten, het eiland waarop in het begin van de eeuw het standbeeld van de vrijheid werd opgericht, kreeg onlangs een nieuwe naam. Dit eiland heet thans het Eiland van de Vrijheid. Heel eenvoudig, maar je moet er aan denken !

RIK RINGERS

OPLOSSING RAADSEL Nr 37

DE deur van de kamer was voorzien van tochtbanden, die tot op de grond reiken. Bajart liegt wanneer hij beweert een flauwe lichtstraal van onder de gesloten deur te hebben bemerkt. Hij is vastberaden de kamer binnengedrongen en heeft de oude vrouw doen schrikken om haar juwelen te kunnen stelen...

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

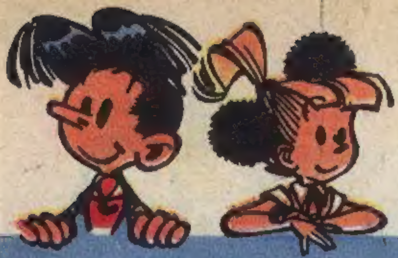
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

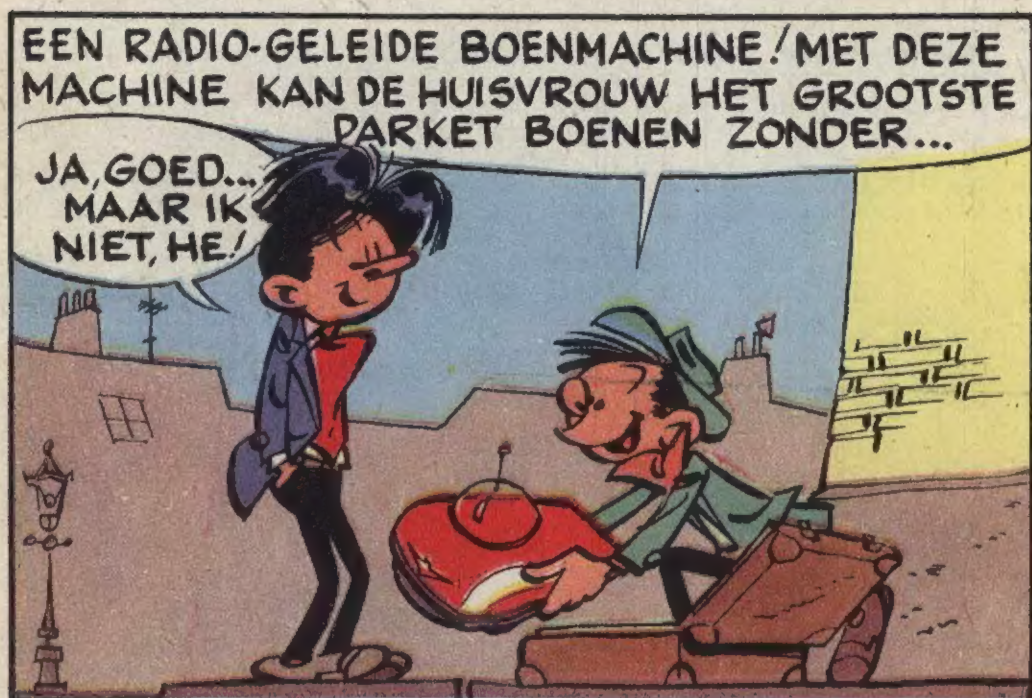
TON en TINNEKE

DE PERFECTE BOENMACHINE

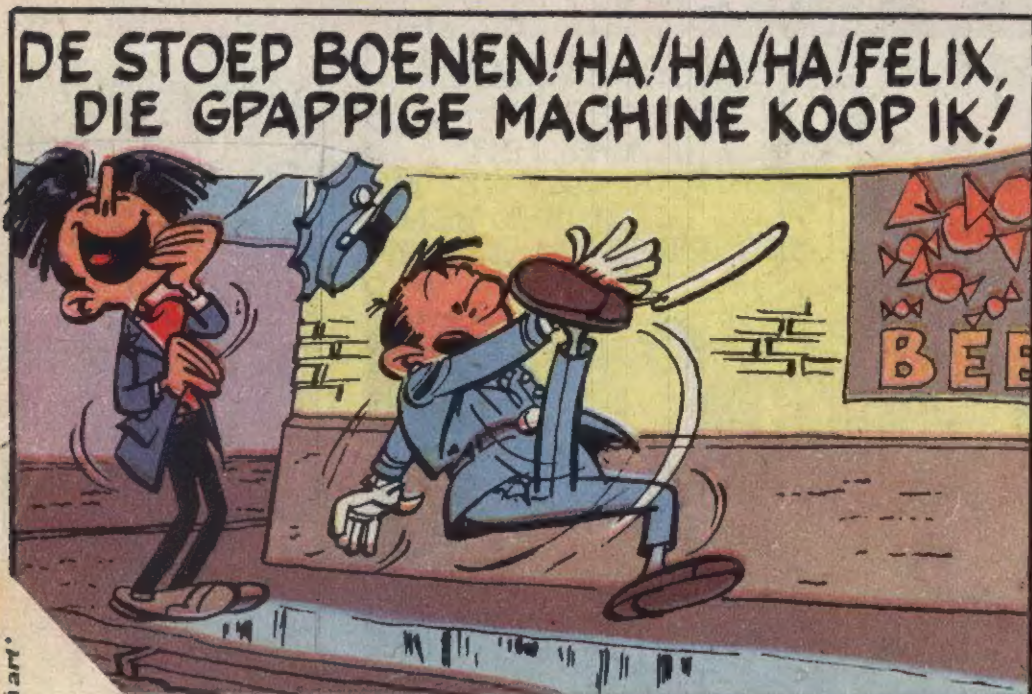

publi art

' tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.